PJESMARICA

ZA

PUČKE ŠKOLE

U

HRVATSKOJ I SLAVONIJI

A.

IZDANJE ZA UČITELJE S [illegible]

UKORIČENA STOJI 2 K.

U ZAGREBU.
TISAK KR. ZEMALJSKE TISKARE.
1909.

PJESMARICA

ZA

PUČKE ŠKOLE

U

HRVATSKOJ I SLAVONIJI.

A.

IZDANJE ZA UČITELJE S KAJDAMA.

UKORIČENA STOJI 2 K.

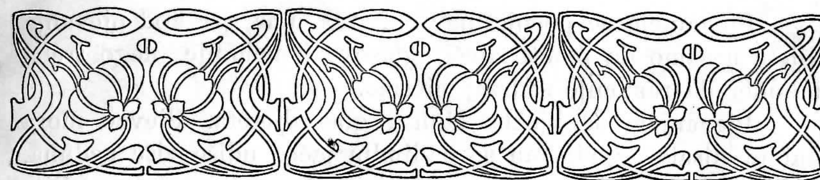
U ZAGREBU.

TROŠAK I NAKLADA KR. HRV.-SLAV.-DALM. ZEM. VLADE.

1909.

Ova se knjiga ne smije skuplje prodavati nego za cijenu na prednjoj strani naznačenu.

Kr. zem. tiskara u Zagrebu.

Napomena.

Pjevanje je usađeno u dušu i srce čovjeka. Već maleno dijete u materinu krilu razdragano čuvstvenom pjesmom svoje majke pjevuca; veća djeca pjevanjem zaslađuju sebi igru i zabavu; odrasli se ljudi pjevanjem zabavljaju i popijevkom očituju svoje duševno raspoloženje; vojnik pjevajući kreće u boj; radnici i težaci popijevkama prate svoj rad; rastužen čovjek pjesmom jadikovkom daje oduška bolnom srcu svome, a pobožan čovjek uzvišenom pjesmom hvali Boga i slavi ga. Pjesma pokazuje nesamo unutrašnje raspoloženje pojedinoga čovjeka već i individualnost cijeloga naroda; a imade mnogo primjera, da je pjesmom nastao neki pokret u narodu i pod utjecajem same pjesme postignut izvjestan uspjeh.

Pjesmom i glazbom izjavljuju se i pobuđuju različna čuvstva: estetska, religijska, patriotska i etička. Zato svaki narod — pa i najnekulturniji — svojim načinom goji pjesmu i glazbu.

Pjevanje utječe na srce djeteta; ono ga oplemenjuje. Zato u pučkoj školi imade pjevanje znatnu uzgojnu vrijednost.

Pjevanjem se upotpunjuje i oživljuje školska obuka. Stvarna obuka začinja se prikladnom pjesmom, a domoljubno čuvstvo, što ga učitelj želi pobuditi zemljopisnom i povjesnom obukom, domoljubnom se popijevkom pobuđuje još jače. Tako je i s religijskim čuvstvom.

Spoznajom ljepote pjesme i lijepim pjevanjem pobuđuje se opet estetsko čuvstvo.

Pjevanjem se pospješuje i razvitak uma, jer kod pjevanja dijete nesamo da pamti riječi, glasove i melodije, nego treba također da razumije sadržaj pjesme.

Pjevanjem se vježba sluh i glas djeteta. Pjevač mora dublje disati, grudi mu se nadimlju jače, udiše više uzduha, rade mu sva pluća, a tim dolazi i više uzduha u krv. Pjevanje eto potpomaže i tjelesni uzgoj djeteta.

Djeca treba da pjevaju nesamo u školi, nego i u crkvi za službe Božje, kod crkvenih i narodnih svetkovina, školskih ekskurzija i svečanosti, pa drugih prilika.

Tako lijepa popijevka potpomaže sav školski uzgoj; ona potpomaže da se održi što ljepši red u školi, podržaje veselost među djecom, — ona zaslađuje sav školski rad i život.

Iz toga se vidi, kolika je uzgojna vrijednost pjevanja, pa zato se u pučkoj školi odvajkada goji pjevanje.

No da se potpuno postigne zadaća te obuke, valja da je najprije sâm učitelj svijestan kakva mu je zadaća, da sam voli i poznaje pjesmu i da tu disciplinu goji onako, kako valja.

Popijevke, što se pjevaju u pučkoj školi, treba da budu prikladne za djecu svojim sadržajem i melodijom: sadržajem toliko, da su prema shvaćanju djeteta, a melodijom, da se kreću u okviru glasova, što ih djeca mogu pjevati, te da s obzirom na izmjenu intervala nijesu preteške.

Djeca treba da se nadalje upoznaju sa sadržajem pjesme i čuvstvom, što ga je u nju ulio pjesnik i glazbotvorac.

Za mladež pučkih škola najprikladnije su popijevke narodne, jer su one djeci najbliže po mislima i melodiji. Takve popijevke djeca najlakše zapamte, pa ih najvole pjevati. Tuđoj popijevci ne smije biti ni traga u narodnoj školi, koja na individualnosti naroda mora osnivati svoj rad i prema njoj ga udešavati.

No svaka narodna popijevka nije ipak prikladna za djecu. Prikladna je samo ona, koja je kako je već rečeno, prema shvaćanju djeteta i koja imade uzgojnu vrijednost, te je i melodijom zgodna za mladež.

Osim toga mogu se u pučkoj školi učiti i umjetne popijevke, no opet samo takve, koje su skladane u narodnom duhu, te su uz to sadržinom i melodijom zgodne za djecu.

Prema tim načelima sastavljena je ova „Pjesmarica". U njoj imade popijevaka narodnih po stihu i melodiji, umjetnih po stihu, a narodnih po melodiji, pa umjetnih po stihu i melodiji; ima ih iz školskih čitanaka i drugih zbirki, a sve su kako svojim tekstom tako i melodijom prikladne za mladež nižih pučkih škola. Ima također dovoljan broj domoljubnih popijevaka. Sve su pak te popijevke nikle na domaćem ognjištu, na hrvatskoj grudi.

Zato ova „Pjesmarica" može da zadovolji sadašnju potrebu hrvatske niže pučke škole. No osim ovih popijevaka slobodno je pjevati i druge, ali te moraju biti prema onomu, što je ovdje rečeno, prikladne za djecu pučkih škola.

Još valja spomenuti nešto o samom naučanju popijevke.

Ne upuštajući se u potanku metodičku obradbu kod naučanja popijevki, koja je i onako obrazložena u III. dijelu „Pedagogije" od Stjepana Basaričeka,[1]) onda u „Pjevanci" od Fr. Š. Kuhača,[2]) a osobito u „Pjevačkoj obuci" od Vjenceslava Novaka,[3]) valja ipak i ovdje spomenuti u glavnom, čega se valja držati kod naučanja popijevki.

Najprije valja djeci protumačiti popijevku s obzirom na sadržinu pjesme, a pri tom valja istaći glavnu misao i čuvstvo, koje se hoće njom da pobudi. Malena djeca treba da uzato nauče pjesmicu naizust, a starija, dok je posve ne nauče, mogu se pomagati i pjesmaricom. Zatim učitelj otpjeva cijelu kiticu, da se djeci predoči napjev kao cjelina i da se opazi njegova ljepota. Poslije toga pjeva se popijevka na odlomke, onda cijela kitica, a napokon cijela popijevka. Učenici pri tom pjevaju uz učitelja s početka tiše, onda jače; najprije bolji pjevači, a onda ostali, dok ne zapjeva cijeli razred, pa i oni, koji su slabijega grla i sluha, te ne bi inače nigda zapjevali.

Opažene pogrješke valja smjesta popraviti.

Kad se nauči nova popijevka, treba je što češće ponavljati, a ne valja zaboraviti ni za one, koje su već prije naučene. Nje treba uvijek naizmjence ponavljati.

[1]) Zagreb, 1901., nakladom „Hrv. pedag.-književnoga zbora".
[2]) Zagreb, 1885., nakladom „Hrv. pedag.-književnoga zbora".
[3]) Zagreb, 1892., nakladom knjižare dioničke tiskare.

*

Istim se načinom uče i crkvene popijevke, koje se biraju prema potrebi.

Ako je ikako moguće, neka se učitelj kod pjevanja pomaže guslama. Glas gusala najbliži je glasu čovječjega grla. Na guslama izvode se glasovi, koji obuhvataju dječje grlo, a pojedini glasovi mogu se izvoditi dugo, kratko, vezano, s prekidanjem, — uopće može se melodija predavati s potpunom točnošću, kako je sebi glazbotvorac zamislio. Guslama učitelj znatno štedi svoje grlo i prsi. Prikladan je i harmonij, a naročito radi pratnje, kad već djeca nauče popijevku.

Nadalje valja pamtiti i ovo: Kod pjevanja treba da djeca uspravo stoje, da riječi izgovaraju razgovijetno, da između slogova kod pojedinih riječi ne dahnu, kako je to kod djece često običaj, da primjereno otvaraju usta, da ne viču, i da po mogućnosti paze na pravi tempo i dinamiku (niansiranje) popijevke, jer se samo tako može postići uspjeh s estetske strane.

Napokon valja paziti i na to, da se pjevanjem ne pokvari dječje zdravlje, a to bi se dogodilo, kad bi se pjevalo u sobi, gdje je uzduh nečist i pun prašine, gdje je uzduh odveć studen ili odveć vruć, i gdje je nastala nagla promjena u temperaturi. Ne valja pjevati ni onda, kad su djeca umorna ili uzrujana, a isto tako ni odmah poslije jela. Nije dobro ni da se predugo pjeva, jer se djeca umore, a tim također nestaje interesa za pjevanje.

Bude li se kod obuke u pjevanju postupalo s voljom i ljubavi, onda će ona doista vršiti onu lijepu zadaću, koja joj je namijenjena, — onda će se hrvatskim domom, poljima i livadama, šumama i gajevima, brdima i dolinama oriti naša mila, naša krasna hrvatska pjesma.

*

Kod sastavljanja ove pjesmarice upotrijebljene su ove zbirke pjesama:

Fr. Š. Kuhač: *Pjevanka.* Zagreb, 1885. Naklada Hrv. pedag.-književ. zbora.

Ivan pl. Zajc: *Milozvuk.* Naklada knjižare Lav. Hartmana (Kugli i Deutsch). Zagreb.

Vjenceslav Novak: *Pjevačka obuka u pučkoj školi.* Naklada knjižare dioničke tiskare. Zagreb, 1892.

Ljudevit Varjačić: *Lira.* Naklada kr. sveučil. knjižare Fr. Supana. Zagreb, 1897.

Vjekoslav Klaić: *Hrvatska pjesmarica.* Naklada Matice Hrvatske, Zagreb, 1893.

A. V. Truhelka: *100 pjesama* za porabu školsku, crkvenu i domaću. Nakladom Lav. Hartmana. Zagreb, 1866.

Vilko Novak: *Pjevanka za djecu pučkih škola.* Naklada kr. sveučil. knjižare Fr. Župana (Stj. Kugli). Zagreb.

I.
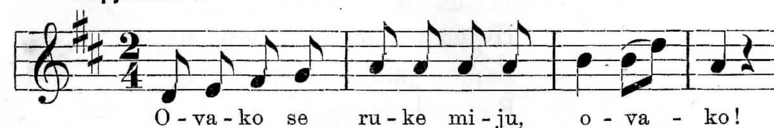
Popijevke za I. razred.

1. Kako se što radi.
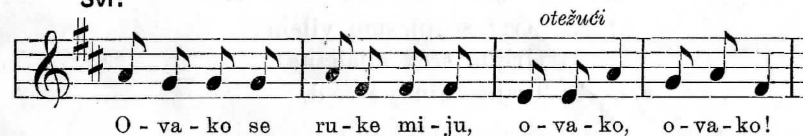
Umjereno. **Narodni napjev.**

Zapjevač: 1.

Svi:

otežući
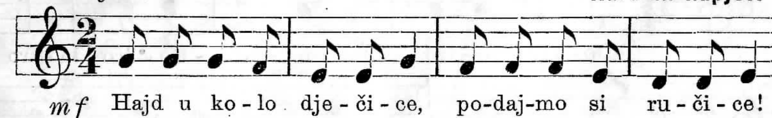

1. *(Zapjevač:)*[1]) Ovako se ruke miju, ovako!
   (Svi:) Ovako se ruke miju, ovako!
2. *(Zapjevač:)* Ovako se lice mije, ovako!
   (Svi:) Ovako se lice mije, ovako!
3. Ovako se Bogu moli, ovako!
4. Ovako se kapa skida, ovako!
5. Ovako se knjiga čita, ovako!
6. Ovako se lijepo piše, ovako!
7. Ovako se mirno sjedi, ovako!

2. Hajd u kolo!

(J. Milaković.)

Polagano. **Narodni napjev.**

[1]) Svaku kiticu započne pjevati „zapjevač“, a za njime pjevaju svi. Zapjevač stane pred pjevače, okrene se prema njima i pjevajući pokazuje, kako se ruke peru, lice mije, Bogu moli i t. d., a to isto čine i ostali pjevači, kad pjevaju.

f

Pripjev: Traj-na ni-na, hoj-na ne na, hoj-na ne na hop, hop, hop!

1. Hajd u kolo dječice,
Podajmo si ručice.
Pripjev: Trajna nina, hojna ne na,
Hojna ne na hop! hop! hop!

2. Zapjevajmo veselo,
Plešuć kolo okolo.
Pripjev: Trajna nina, hojna i t. d.

3. Kril' se pjesmo vilena,
Grijuć srca mlađana.
Pripjev: Trajna nina, i t. d.

4. Srećna nam je duša sad,
Nas ne tišti tuga, jad.
Pripjev: Trajna nina, i t. d.
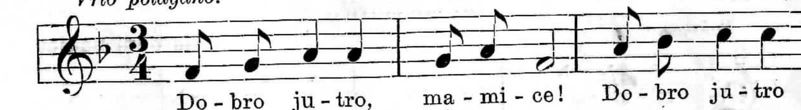
5, Hajde kolo okolo,
Pojmo pjesmu veselo.
Pripjev: Trajna nina, i t. d.

6. Neka, neka čuju svi,
Da smo mladi veseli.
Pripjev: Trajna nina, i t. d.
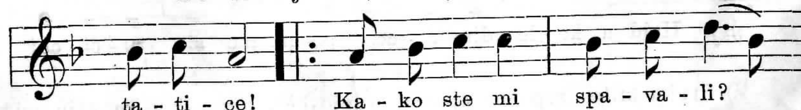
3. Dobro jutro.

(Iz početnice.)

Vrlo polagano. **Narodni napjev.**

Do - bro ju - tro, ma - mi - ce! Do - bro ju - tro

ta - ti - ce! Ka - ko ste mi spa - va - li?

Što li ste mi sa - nja - li?

1. Dobro jutro, mamice!
Dobro jutro tatice!
Kako ste mi spavali?
Što li ste mi sanjali?

2. Čedo vam je ustalo,
Noć je dobro prospalo;
Anđeo mu došao,
Cijelu noć ga čuvao!

3. Sanjala sam mamice,
Da sam brala ružice,
Da sam vila kiticu,
Za te i za taticu.
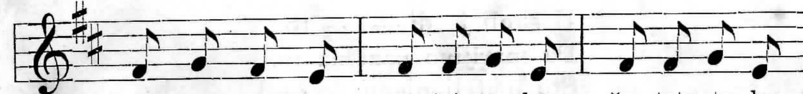
4. Djeca i maca.

(Iz početnice.)
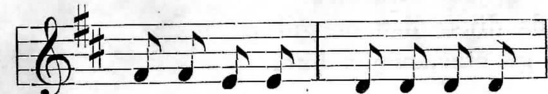
Veselo. **Narodni napjev.**

Po-kraj pe - ći ma - ca pre - la, do nje do - bra

dje - ca sje - la, pa joj ta - ko šap-tat sta - la:

Pre-di pre-đu ma - co ma - la.

1. Pokraj peći maca prela,
Do nje dobra djeca sjela,
Pa joj tako šaptat stala:
Predi pređu, maco mala!

2. Mi ćemo si platno tkati,
Platno našoj mami dati.
Mama će nam dobra biti,
Novo ruho nam sašiti.

3. I kad tetka dođe kući,
Halje ćemo tad obući.
Ona će se veseliti,
Sve nas redom zagrliti.

5. Dijete u školi.

(Iz početnice.)

Živahno. **Napjev od Josipa Kirina.**

U ško - li je d'je - te¹) za to, da mar - lji - vo

Brže.

pa - zi na to, što u - či - telj nje - mu ka - že,

Tempo I.

pri - po - v'je - da i raz - la - že. Ta - da d'je - te

dan ne gu - bi, pa ga o - tac, maj - ka lju - bi.

U školi je dijete za to,
Da marljivo pazi na to,
Što učitelj njemu kaže,
Pripovijeda i razlaže.
Tada dijete dan ne gubi,
Pa ga otac, majka ljubi.

6. Tko radi, taj ima.

(Iz početnice.)

Umjereno. **Narodni napjev.**

Gr - li - ca je pro - so je - la, k njoj do - la - zi

¹) Riječi „dijete", „lijepo" i slične otisnute su ispod kajda s apostrofom ('). To je učinjeno, jer se „ije" slijeva na jedan glas u jedan slog. U daljnom tekstu, a i u pjesmarici za mladež, štampane su takove riječi prema novomu pravopisu, — dakle: „dijete", „lijepo" i t. d. Zato treba djecu upozoriti na to, da se „ije" kod pjevanja obično slijeva u „'je". — Gdje to nije potrebno, t. j. gdje se taj „ije" pjeva kao dva sloga, tamo je i ispod kajda otisnuto kao „ije".

dru - ga gr - le: „Daj mi, gr - le, je - dno zr - no!

Daj - mi, gr - le, je - dno zr - no! „Ne dam, gr - le,

ni je - dno - ga. Ne dam, gr - le, ni je - dno - ga.

1. Grlica je proso jela,
K njoj dolazi druga grle:
„Daj mi, grle, jedno zrno!"
„Ne dam, grle, ni jednoga.

2. Bješe brati, a ne spati;
Ja sam brala, a ne spala,
Po gori se ne igrala,
U grm glave ne verala."

7. Sanak.

(Iz početnice.)

Polagano. **Narodni napjev.**

Sa - nak i - de uz u - li - cu, vo - di Jan - ka

za ru - či - cu.

1. Sanak ide uz ulicu,
Vodi Janka za ručicu.

2. Hajde Janko, hajde dušo,
Hajde Janko, da spavamo.

3. Hoće tvoja majka spati
I na krilo tebe zvati.

4. Jere valja malo spati,
Tvojoj majci uraniti,

5. I prozore otvoriti,
Svoje drago probuditi.

6. Sanak Janka prevario,
Te do zore boravio.

8. Mala pralja.

(Lj. Varjačić.)

Okretno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

mf Su-knji-ce kra-tke, ko-šu-lje gla-tke, pe-rem i pe-rem,

pra-li-com de-rem, bu-de li bije-lo ru-blje ko sn'jeg,

Pripjev:

ska-kat ću u-njem s do-la na br'jeg. *f* Tra la la, la la la,

tra la la la. Tra la la, la la la, tra la la la,

Tra la la, la la la, tra la la la!

1. Suknjice kratke, košulje glatke,
Perem i perem, pralicom derem,
Bude li bijelo rublje ko snijeg,
Skakat ću u njem s dola na brijeg.
Pripjev: Tra la la, la la la, tra la la la,
Tra la la, la i t. d.
Tra la la, la i t. d.

9. Mala švelja.

(Lj. Varjačić.)

Brzo. **Napjev od A. Stöhra.**

mf Hi-tro, hi-tro, i-glo mi-la, zla-to nam je

sva-ki čas. Svud je e-no po-sla,

po-sla si-la, ra-dit va-lja da-nak,

da-nak vas!

1. Hitro, hitro iglo mila,
Zlato nam je svaki čas,
Svud je eno posla sila,
Radit valja danak vas.

2. Moja tamo plače beba
Polunaga, Bože moj,
Opravu joj sašit treba;
Nedjelja je sutra, oj!

3. Šuti, šuti bebo moja,
Gledaj igle hitre let,
Mamica se tvoja žuri,
Divit će se tebi svijet!

4. Leti iglo, nema fajde,
Beba mora krasna bit.
Samo hitro, naprijed hajde.
Ta ja znadem divno šit!

10. Mali poštar.

Veselo. **Narodni napjev.**

mf Ja-ši-lac sam, ja-šim žur-no o-ko sto-la

i sto-la-ca, no-sim pi-sma za-tvo-re-na,

pu-na vije-sti i no-va-ca.

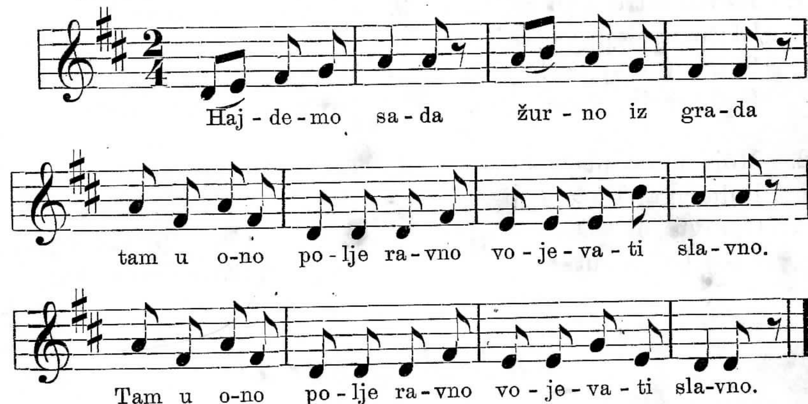
1. Jašilac sam, jašim žurno
Oko stola i stolaca,
Nosim pisma zatvorena,
Puna vijesti i novaca!

2. Stoj konjicu moj drveni!
Odmora nam malo treba,
Žedan konjik piti želi,
Voda Božji dar je s neba.

3. Hajde sada opet žurno
Oko stola i stolaca,
Hio! hola! ja sam poštar,
Nosim vijesti i novaca.

11. Mladi vojaci.

Odlučno. **Narodni napjev.**

1. Hajdemo sada
Žurno iz grada
Tam u ono polje ravno
Vojevati slavno.

2. Trublja se čuje,
Dušmanin tu je,
Proti njemu, braćo mila,
Složno iz svih sila.

3. U njeg — oj tuge!
Puške su duge,
A mi zgrab'mo naše prute,
Bit će borbe ljute.
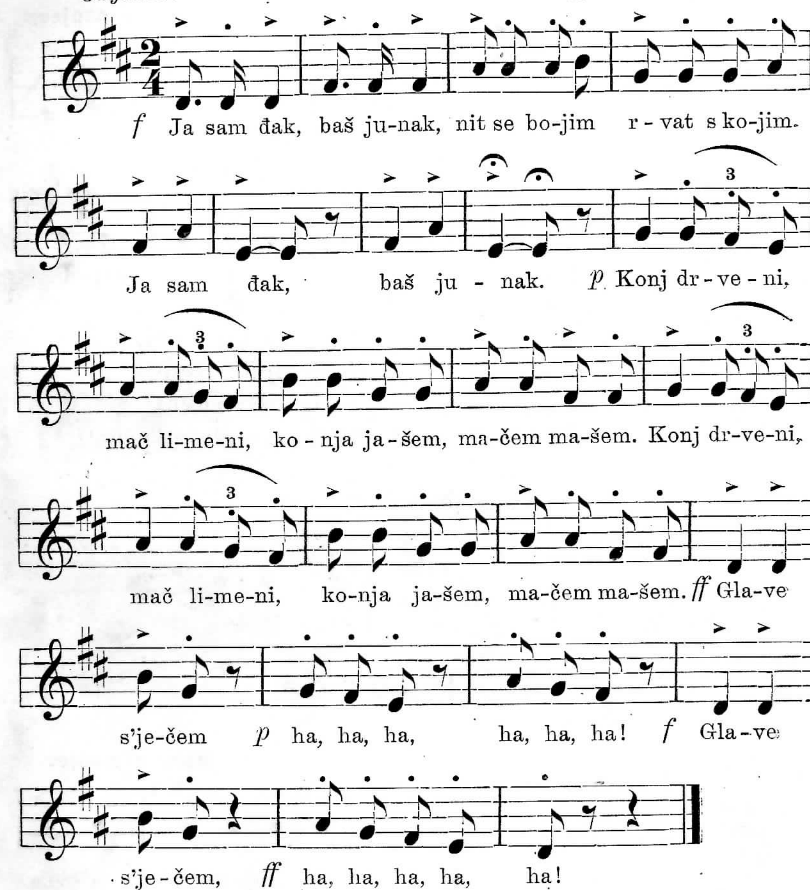
4. Složno sad samo,
Mi se ne damo,
Najhrabriji nek nas vodi
K slavi i slobodi!

5. „Pozor" i „hajde!"
Čuj, — nema fajde!
Valja slušat, — nije šala —
Našeg generala.

6. Hajdemo sada
Žurno iz grada!
Prute uvis cijela četa
Poput bajuneta!

12. Đak junak.

Umjereno. **Napjev od I. pl. Zajca.**
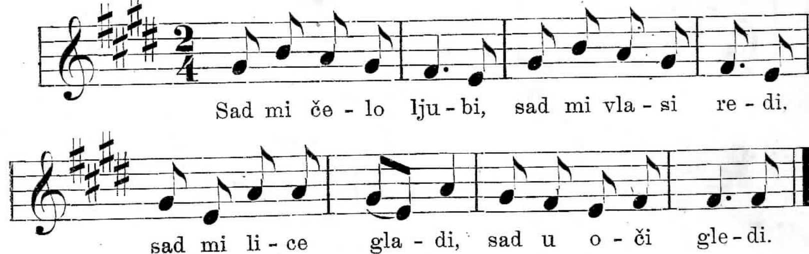

Ja sam đak,
Baš junak,
Nit se bojim
Rvat s kojim.
Ja sam đak,
Baš junak.
Konj drveni,
Mač limeni,
Konja jašem,
Mačem mašem.
Konj drveni,
Mač limeni,
Konja jašem,
Mačem mašem.
Glave siječem
Ha, ha, ha, ha, ha, ha!
Glave siječem
Ha, ha, ha, ha, ha!

13. Majčica moj anđeo.

(Iz početnice.)

Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Sad mi čelo ljubi,
Sad mi vlasi redi,
Sad mi lice gladi,
Sad u oči gledi.
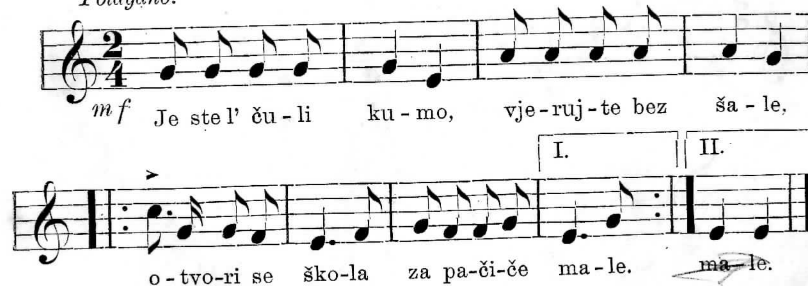
2. Sad mi ljubi oči.
Sada ljubi usne,
Sada drži ruku,
Sad mi prstom prijeti.

3. Na usnam sad spazim,
Smiješak joj ljuveni,
Aj, ta majka mi je
Anđelak mileni.

14. Pačad.

(Zmaj Jovanović.)

Polagano. **Narodni napjev.**

1. Jeste l' čuli kumo,
Vjerujte, bez šale,
Otvori se škola
Za pačiće male.

2. Svi pačići došli,
Na klupama stoje,
Stari patak metno
Naočare svoje.

3. Sve ih je upiso
U katalog male,
Pa ih je pozivo,
Vjerujte, bez šale!
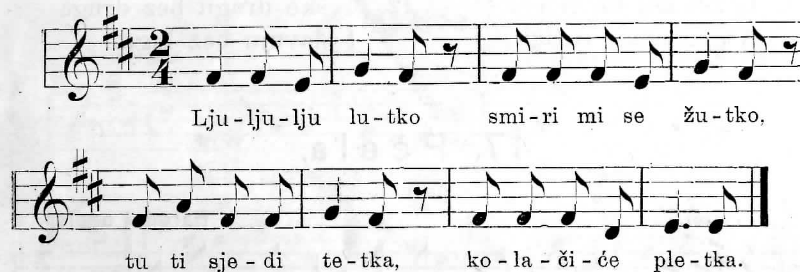
4. Pa se onda šeto,
S ozbiljnošću krutom
Pačurliju uči
I knjigom i prutom.

5. Stara uči pačad
Od srijede do petka,
Al se ne odmakli
Dalje od početka.

6. Ništa ne nauči
Pačurlija mala,
Neg što i pre znala:
Gaga, gaga, gaga.

15. Ljuljanka za lutku.

Okretno. **Narodni napjev.**
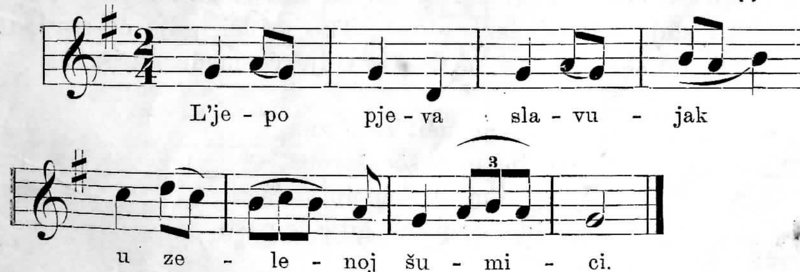

1. Lju-lju-lju lutko
Smiri mi se žutko,
Tu ti sjedi tetka,
Kolačiće pletka.

2. I teb' bi dala,
Ali ne da tetak,
Ujio ga mačak
Na veliki petak.

16. Slavuj.

(Iz početnice.)

Dosta polagano. **Narodni napjev.**

1. Lijepo pjeva slavujak
U zelenoj šumici,

2. U zelenoj šumici,
Na tananoj grančici.

3. Otud idu tri lovca,
Da strijeljaju slavuja.

4. On se njima molio:
Nemojte me strijeljati.

5. Nemojte me strijeljati,
Ja ću vama pjevati

6. U zelenoj baščici
Na rumenoj ružici.

7. Uhvatiše tri lovca
I odniješe slavuja.

8. Metnuše ga u dvore,
Da ih pjesmom veseli.

9. Ne će slavuj da pjeva,
Nego hoće da jada.

10. Odniješe ga tri lovca
I pustiše u luge.
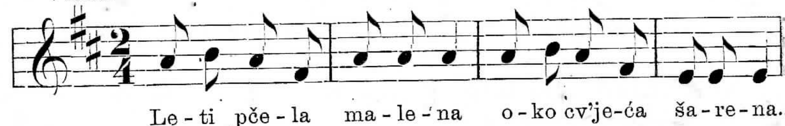
11. Stade slavuj pjevati,
Teško drugu bez druga!
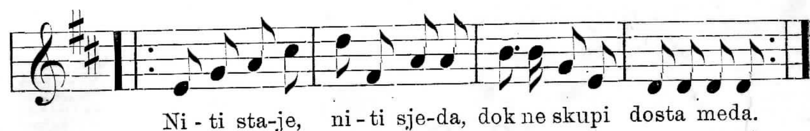
12. Teško drugu bez druga
I slavuju bez luga.

17. Pčela.

(Iz početnice.)

Veselo. **Narodni napjev.**
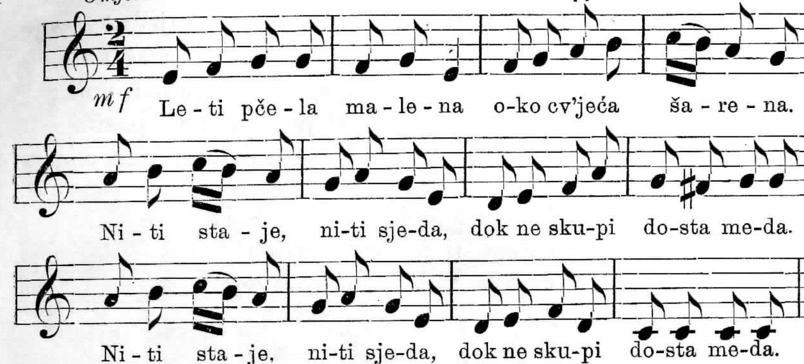

1. Leti pčela malena
Oko cvijeća šarena.
Niti staje, niti sjeda,
Dok ne skupi dosta meda.

2. Tko joj reče, Bože moj,
Da ostavi mili roj?
Tko je uči, gdje će stati,
Gdje će meda nasisati.

3. Bog je uči, zato zna,
Gdje je bašča šarena,
U kom cvijeću ima slasti,
Gdje će proći, gdje će pasti.
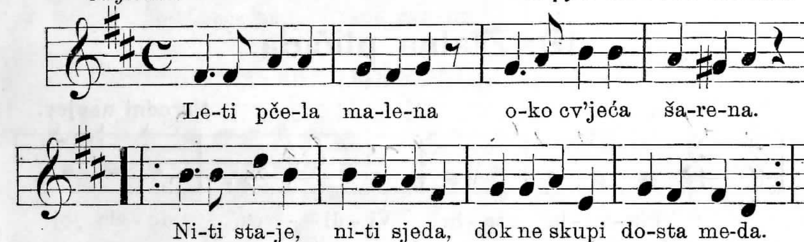
Inačica.

Umjereno. **Napjev od F. Ž. Kuhača.**
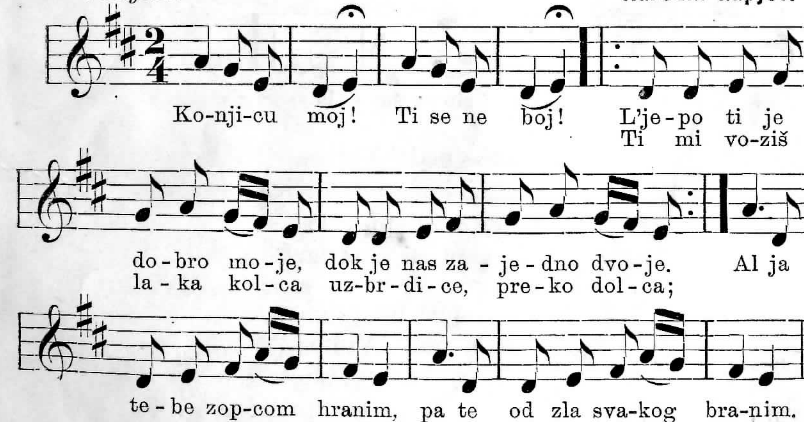

Inačica.

Umjereno. **Napjev od F. Ž. Kuhača.**

18. Konjic.

Polagano. **Narodni napjev.**

1. Konjicu moj! Ti se ne boj!
Lijepo ti je dobro moje,
Dok je nas zajedno dvoje.
Ti mi voziš laka kolca
Uzbrdice, preko dolca;
Al ja tebe zopcom hranim,
Pa te od zla svakog branim.

2. Konjicu moj! Ti se ne boj!
Lijepo ti je dobro moje,
Dok je nas zajedno dvoje.
Ti mi teška vučeš kola
Poput jaka rumen-vola;
Al ja tebe zato pazim,
Pa se s tobom sigram, mazim.

3. Konjicu moj! Ti se ne boj!
Lijepo ti je dobro moje,
Dok je nas zajedno dvoje.
Ak' u ljutu boju paneš,
Il ja padnem, ti ostaneš,
Ja ću tebe zakopati,
Ti ćeš mene oplakati.

19. Zlatna ptičica.

(Iz početnice.)

Polagano. **Narodni napjev.**

Pla-ka-la ma-la Vi-di-ca, do-šla joj zla-tna pti-či-ca, pti-či-ca Vi-di pje-va-la, Vi-di-ca pti-cu slu-ša-la.

1. Plakala mala Vidica,
Došla joj zlatna ptičica,
Ptičica Vidi pjevala,
Vidica pticu slušala.

2. Svršila pjesmu ptičica,
Zaspala mala Vidica,
Ljepša je mala Vidica,
Neg' što je zlatna ptičica.

20. Tri ptičice.

(Iz početnice. Radi napjeva tekst nešto promijenjen.)

Umjereno. **Narodni napjev.**

mf Tri pti-či-ce go-ru pre-le-tje-le.
Sva-ka no-si u klju-nu zna-me-nje.

Brže.

Pripjev: Sta-ni-der pti-co, sta-ni-der! Stan' počekaj samo malo kod me-ne, kod me-ne.

Posljednji redak pjeva se i ovako:

Stan' počekaj samo malo kod me-ne, kod me-ne.

1. Tri ptičice goru preletjele.
Svaka nosi u kljunu znamenje.
Pripjev: Stanider ptico, stanider!
Stan' počekaj samo malo kod mene.

2. Jedna nosi bjelice-pšenice. *(Opet.)*
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.

3. Druga nosi vinove lozice. *(Opet.)*
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.

4. Treća nosi zdravlje i veselje. *(Opet.)*
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.

5. Koja nosi bjelice-pšenice,
Daj je, Bože, u to polje naše.
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.

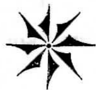
6. Ne bi l' nama pšenica rodila. *(Opet.)*
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.

7. Koja nosi vinove lozice,
Daj je, Bože, u to brdo naše.
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.

8. Ne bi l' nama vinograd rodio. *(Opet.)*
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.

9. Koja nosi zdravlje i veselje,
Daj je, Bože, u to selo naše.
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.

10. Ne bi l' zdravo i veselo bilo. *(Opet.)*
Pripjev: Stanider ptico, i t. d.
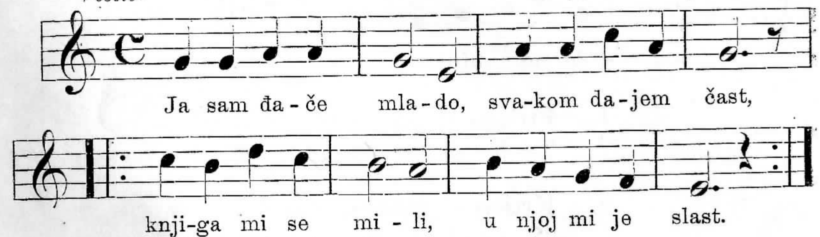

II.

Popijevke za II. razred.

21. Mlado đače.

(Lj. Varjačić.)

1. Ja sam đače mlado,
Svakom dajem čast,
Knjiga mi se mili,
U njoj mi je slast.

2. Uvijek slušam rado
Učitelja svog,
Vjerno slijedim činom
Njegov nauk mnog.
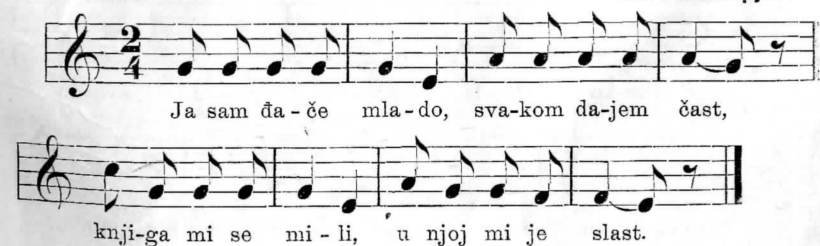
3. Rado pjevam pjesme
Blažeć srca vaj,
A tko lijepo pjeva,
Zla ne misli taj.

4. Marljiv bit ko pčela,
Radljiv kano mrav,
To je moja želja,
To kroz život sav.

5. Milo mi je ime,
Ime sveto: dom,
To me štovat uči
Majka brigom svom.
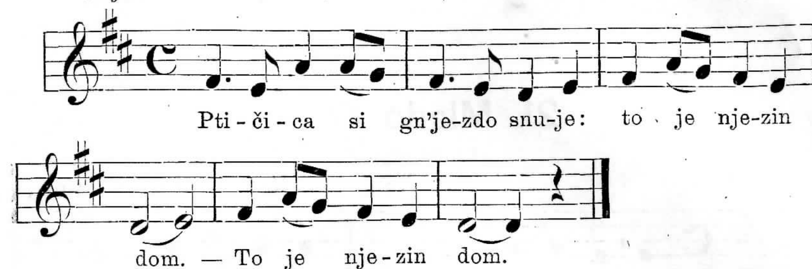
6. Zato kad odrastem,
Bit ću dobar vijek:
Majci, ocu, domu,
Gdje je tuzi lijek.

Inačica.

22. Dom.

Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Ptičica si gnijezdo snuje:
   To je njezin dom.

2. Krtica si grobak ruje:
   To je njezin dom.

3. Ljute zvijeri gorom hode:
   Gora im je dom.

4. Ribe plove hladom vode:
   Voda im je dom.
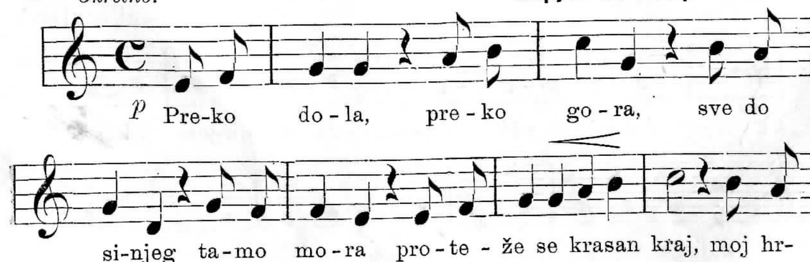
5. Čovjeku je Bogo reko:
   Ti si sinak moj;

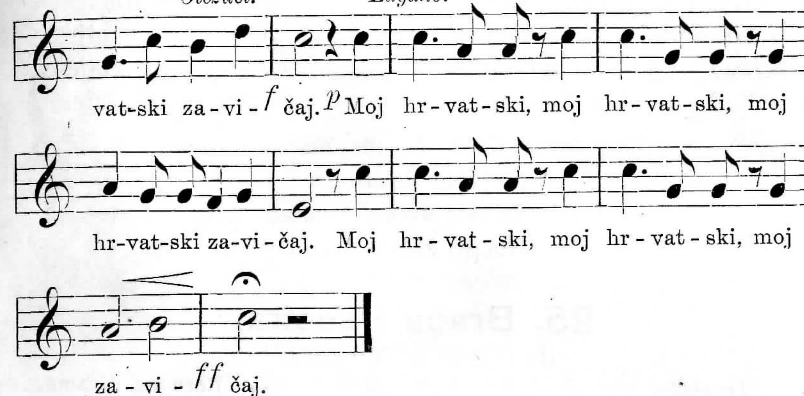
6. Te si čovjek dvore steko
   Uz trud, razum svoj.

23. Moj zavičaj.

(Iz čitanke za II. razred.)

Okretno. **Napjev od Josipa Kirina.**

1. Preko dola, preko gora,
   Sve do sinjeg tamo mora
   Proteže se krasan kraj,
   Moj hrvatski zavičaj.

2. U njemu je moje milje,
   Moje milje i bosilje,
   Divan vrt je lug i gaj,
   Moj hrvatski zavičaj.
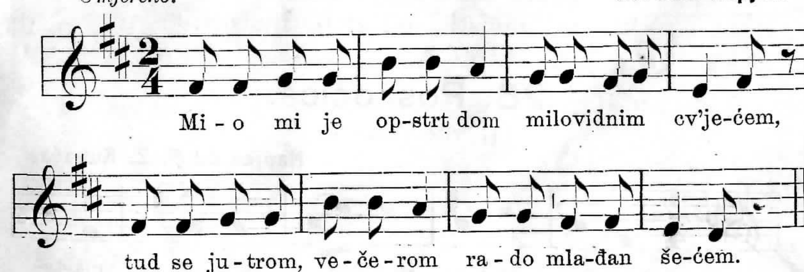
3. U njemu je sve mi blago,
   Sve, što mom je srcu drago,
   Za mene je zemski raj,
   Moj hrvatski zavičaj.

4. Modro mu se nebo smije,
   Sunašce ga žarko grije,
   Zlatom zlati blag mu sjaj,
   Moj hrvatski zavičaj.

5. Ja ga zato žarko volim,
   Te se za njeg Bogu molim:
   Blagoslovi, Bože, daj —
   Moj hrvatski zavičaj!

24. Moja kuća.

Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Mio mi je opstrt dom
Milovidnim cvijećem,
Tud se jutrom, večerom
Rado mlađan šećem.

2. Mila mi je kućica,
Nigdje takve nije,
U njoj mila majčica
Njegujuć me žije.
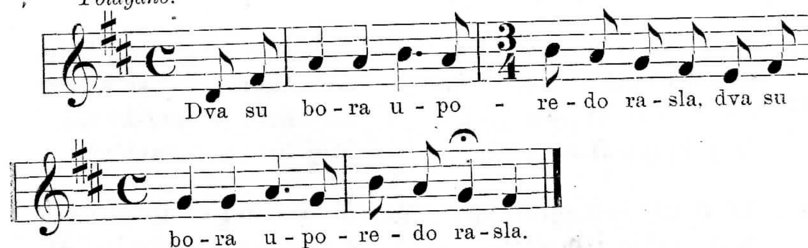
3. Ljubiti ću majčicu
Najviše do Boga,
Branit svoju kućicu
Svega žića svoga!

25. Braća i sestra.

(Iz čitanke za II. razred.)

Narodna pjesma.

Polagano.
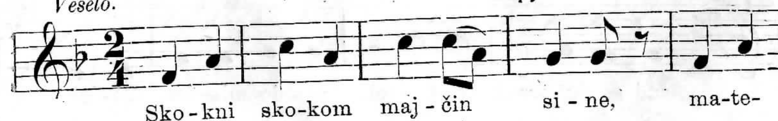

1. Dva su bora uporedo rasla
2. I med njima tankovita jela,
3. Bori rasli gore u visinu,
4. Zaklanjali tankovitu jelu
5. Od oluje i sjevera ljuta,
6. Te joj grane uvijek se zelene.
7. To ne bila dva bora zelena:
8. Nit je bila tankovita jela,
9. Već to bila dva brata rođena
10. I među njima seka jedinica.
11. Braća seku svoju zaklanjala
12. Od zavisti i od zlobe ljudske.
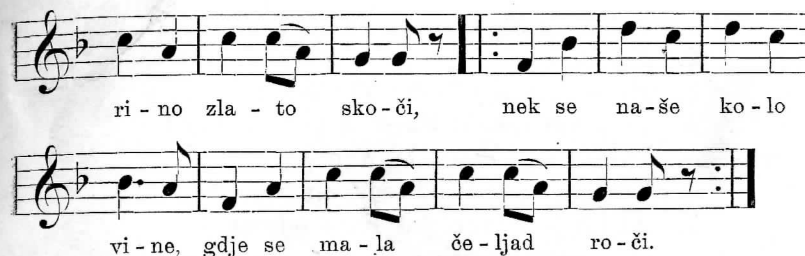
26. Poskočica.

(I. vitez Trnski.)

Napjev od F. Ž. Kuhača.

Veselo.

1. Skokni skokom majčin sine,
Materino zlato skoči,
Nek se naše kolo vine,
Gdje se mala čeljad roči.

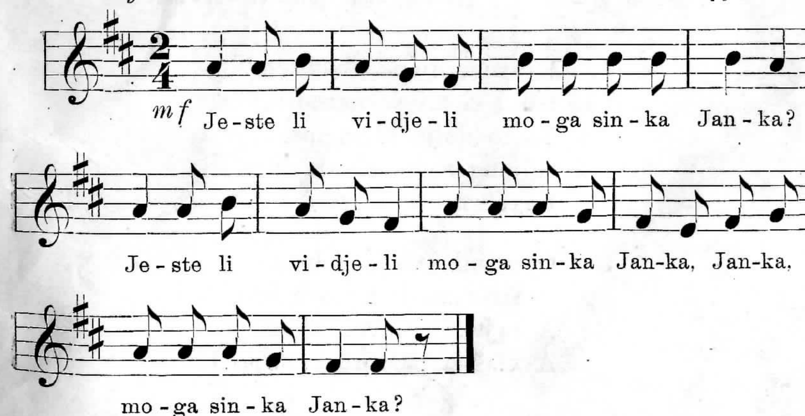
2. Pa da malo zapjevamo
Sa hrvatkom na tjemenu,
Manuv kolom amo, tamo,
Kud nam volje munjom krenu.

3. Napretku je radost mati,
Jačajmo si noge skokom,
Ne bi l' mogli na njih stati,
Kad nam bude radit rokom.

27. Junak Janko.

Polagano.

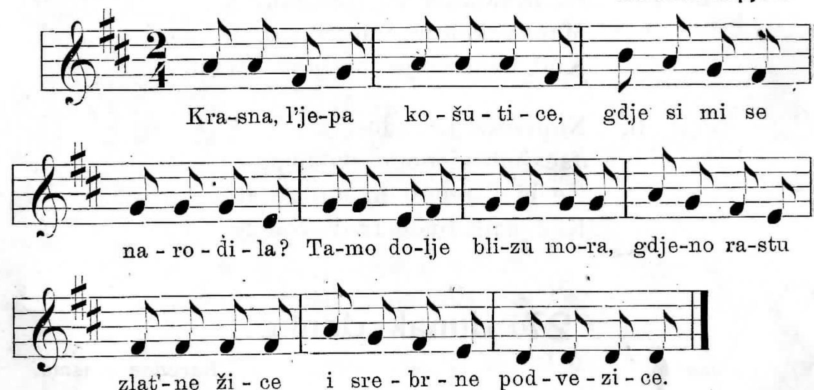
Narodna pjesma.

1. Jeste li vidjeli moga sinka Janka?
2. Nijesmo ga vidjeli, već smo čuli glase,
3. Da su ga napala tri Turčina mlada.
4. Prvi mu rekao: Skoč' u vodu Janko!
5. Drugi mu rekao: Bjež' u goru Janko!
6. Treći mu rekao: Predaj nam se Janko!
7. Al im je Janko naš ljuto odvratio:
8. „Nit sam žaburina, da u vodu skačem,
9. Niti sam jelenče, da u goru bježim,
10. Niti sam kukavac, pa da vam se predam:
11. Već sam Hrvatina, koj' junaštvo ljubim.“

28. Krasna, lijepa košutice.

Narodni napjev.
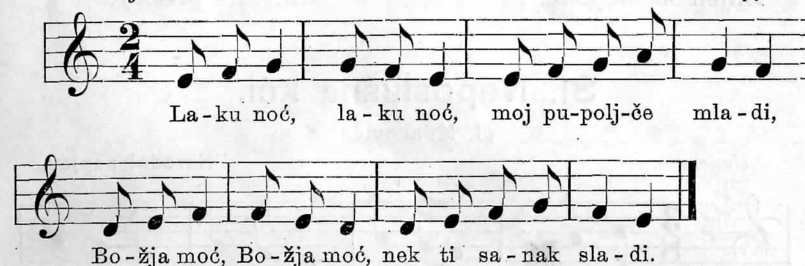

1. Krasna, lijepa košutice,
Gdje si mi se narodila?
Tamo dolje blizu mora,
Gdjeno rastu zlatne žice
I srebrne podvezice.

2. Otac mi je sunce bilo,
A stric mi je mjesec bio,
A zvjezdice svekrvice,
A vlašići pastorčići. *(Opet.)*

29. Laku noć.

(Iz čitanke za II. razred.)

Polagano. **Narodni napjev.**
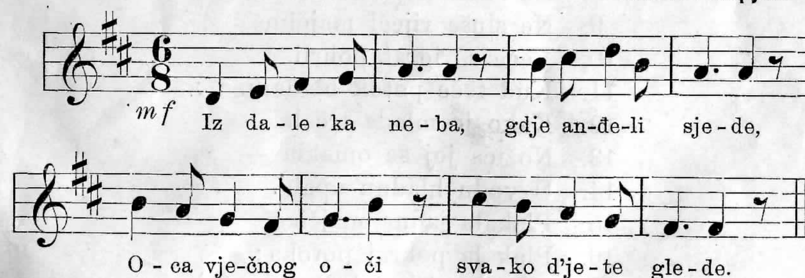

1. Laku noć, laku noć,
Moj pupoljče mladi,
Božja moć, Božja moć,
Nek ti sanak sladi.

2. Duh nek tvoj, duh nek tvoj,
Sniva sanje zlate:
Sinko moj, sinko moj,
Ja ću bdit uza te.

3. Ja ću ti, ja ću ti
Pjevat večer cijeli:
Snivaj mi, snivaj mi,
Moj golube bijeli.

30. Božja providnost.

Živahno. **Narodni napjev.**

1. Iz daleka neba,
Gdje anđeli sjede,
Oca vječnog oči
Svako dijete glede.

2. Sluša Vječni molbe
Obdan i u noći,
Pazi, da mu hude
Ne naškode moći.
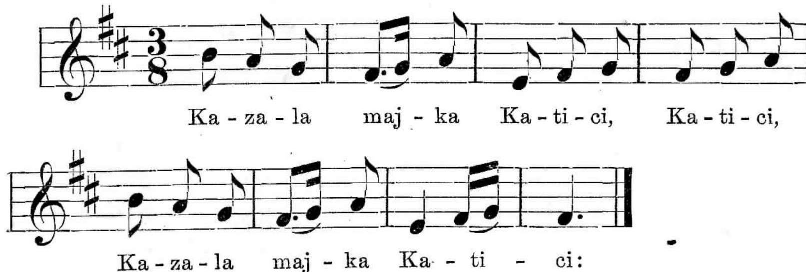
3. I brižljivo hljebac
Svagdašnji mu dade,
Čuva, da nezgodâ
Zlijeh ne dopade.

4. O, svoj djeci kaž'te,
Otac gore da je;
Da njem' ugoditi
Nitko ne prestaje.

31. Neposlušna kći.

(J. Milaković.)
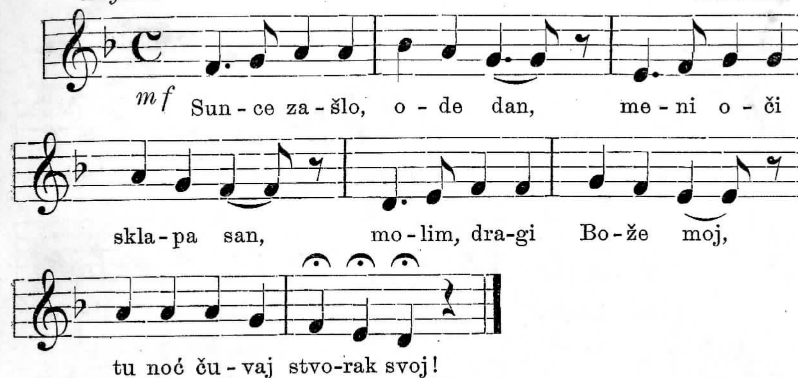
Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Kazala majka Katici:
2. „Katice, kćeri jedina,
3. Ne idi blizu potoku,
4. Potok je hladan i dubok.
5. Nemoj se tamo igrati,
6. Mogla bi lako upasti
7. U potok hladan i dubok."
8. Ne sluša kćerka Katica,
9. Ne sluša riječi majčine,
10. Veće se igrat pohrli,
11. Kud teče potok hlađani.
12. Kako je mlada trčala,
13. Nožica joj se omakla —
14. U vodu hladnu upala.
15. Plakala jadna majčica,
16. Plakala pokraj potoka:
17. „Katice, kćeri jedina,
18. Zašto me nijesi slušala?
19. Sama sam jadna ostala:
20. Moje te oči nikada
21. Živu već ne će gledati."

32. Sunce zašlo.

Lagano. **Narodna.**
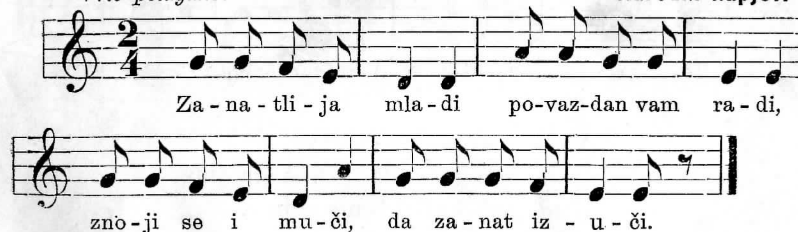

1. Sunce zašlo, ode dan,
Meni oči sklapa san,
Molim, dragi Bože moj,
Tu noć čuvaj stvorak svoj!

2. Trudna su mi uda sva,
Na počinak moram ja,
Anđel k meni moj će doć,
Pazit na me cijelu noć.

33. Mladi zanatlija.

(Iz čitanke za II. razred.)

Vrlo polagano. **Narodni napjev.**

1. Zanatlija mladi
Povazdan vam radi,
Znoji se i muči,
Da zanat izuči.

2. Jer tko zanat radi,
Ne boji se gladi,
Nit' ga pita starost,
Gdje ti bješe mladost.

3. Ta zanat je zlatan,
Poslovica veli.
Zanatlije mladi,
Da ste mi veseli.

*

34. Veselje mladosti.

(P. Preradović.)

Veselo. **Napjev od V. Lisinskoga.**

f Ve - se - lo sa-da, ve - se - lo svi! Dok smo još mladi ve-
se - lja i - ma, ku - da - god ko - ji kre - ne o - či - ma.
Otežući. *A tempo.*
Ni - ka - kva bri - ga još nas ne ta-re, *p* bri-ge su sa-mo
za lju - de sta - re. Ve - se - lo za - to, ve - se - lo svi!
f Ve-se-lo za-to, ve-se-lo svi! Ve-se-lo za-to, ve-se-lo svi!

1. Veselo sada, veselo svi!
Dok smo još mladi, veselja ima,
Kudagod koji krene očima.
Nikakva briga još nas ne tare,
Brige su samo za ljude stare.
Veselo zato, veselo svi!

2. Veselo sada, veselo svi!
Sedlajmo naše konje drvene,
Pašimo naše sablje limene.
U boj svi skupa, dobri dječaci,
Neka se vidi, da smo junaci!
Veselo zato, veselo svi!

3. Veselo sada, veselo svi!
Veselo poju ptice u šumi,
Radost im tako svatko razumi.
Pjevajmo i mi, nek se razlije
Veselje, koje nam srce grije.
Veselo zato, veselo svi!

35. Naš vrtić.

(Josip Milaković.)

Umjereno. **Napjev od Josipa Kirina.**

mf Al smo bi - li do - bri, i maj-ka to re - če,
ra - di - li smo mar - no od ju - tra do ve - če.
Brzo. *Laganije.*
Pripjev: *f* Pa je sa - da vr - tić taj *p* pra - vi ma - li raj!
Brzo. *Otežući.*
f Pa je sa - da vr - tić taj *p* pra - vi ma - li raj!

1. Al smo bili dobri,
I majka to reče,
Radili smo marno
Od jutra do veče.
Pripjev: Pa je sada vrtić taj
Pravi mali raj!

2. Plijevili smo travu
I snažili bilje,
Zalijevali ruže
I mirisno smilje.
Pripjev: Pa je sada i t. d.

3. Onda smo si mjesto
Iskitili malo,
Da se bude ondje
Lakše učit dalo.
Pripjev: Pa je sada i t. d.

36. Mala prelja.

Hitro. **Iz Truhelkine zbirke.**

mf Vr - ti se, vr - ti, ko - lo - vra - te moj, dok ne ću

ka-zat: ko - lo - vra - te, stoj! Br - že nek se kolo kreće,

le - ti vr'jeme, sta-ti ne će; za - to br - zo kre - ći se,

o-kl'je - va-nja pro - đi se.

1. Vrti se, vrti, kolovrate moj,
Dok ne ću kazat: kolovrate, stoj!
Brže nek se kolo kreće,
Leti vrijeme stati ne će;
Zato brzo kreći se,
Oklijevanja prođi se!

2. Vrti se, vrti, kolovrate moj,
Dok ne ću kazat: kolovrate, stoj!
Kad napredem, ja ću tkati,
Da pohvali mene mati;
Za godinu, najdulje,
Šivat hoću košulje.

3. Vrti se, vrti, kolovrate moj,
Dok ne ću kazat: kolovrate, stoj!
Premda vrijeme ne će stati,
Možemo sve dokončati,
Samo ako hoćemo,
Mnogo svršit možemo!

37. Tri kite.

Vrlo polagano. **Narodni napjev.**

Sa - di - la sam bo - si - ljak. Sa - di - la sam

bo - si - ljak u na - še - mu cvjet-nja-ku, u na - še - mu

cvjet-nja - ku.

1. Sadila sam bosiljak
U našemu cvjetnjaku.

2. Hajdemo ga gledati,
Je li niko i procvô.

3. Berimo si tri kite:
Jednu tebi za šešir.

4. Drugu meni u njedra,
Treću sobom uzmemo.

5. Kad pođemo u goste
Staroj našoj majčici.

38. Cvijeće.

Lagano. **Narodni napjev.**

Tko u po - lju i u go - ri sve to kra - sno

cv'je - će stvo - ri? B'je - lo, pla - vo i cr - ve - no,

sr - cu dra - go i mi - le - no?

1. Tko u polju i u gori
Sve to krasno cvijeće stvori?
Bijelo plavo i crveno,
Srcu drago i mileno?

2. Tko mu soka potkrepljiva
U žilice njeg've liva?
Otkle rosa zore svake
I sunašca sjajne zrake?

3. Tko mu daje da miriše,
I da slatkim dahom diše?
Da veseli svekolike
Ljude male i velike?

4. Tko je, štono sve to stvori,
A nikad se ne umori?
Tko rod stvara sav cvatući?
„Bog jest dobri, Bog mogući!“

39. Ovčar.

(Lj. Varjačić.)

Veselo. **Napjev od I. pl. Zajca.**

Radosno kli-čem, ve-se-lo ka-žem, svakom u li - ce,
ja sam ovčar! Ovčice moje mi-le su me-ni, o-ne su mo - ja
bri - ga i mar! *f* O-ne su mo - ja bri-ga i mar!

1. Radosno kličem, veselo kažem,
Svakom u lice, ja sam ovčar!
Ovčice moje mile su meni,
One su moja briga i mar!

2. Ovčice pasem livadom bujnom,
Pjevajuć pjesme veselo svud.
Čarobna narav srce mi blaži,
Hrvatska pjesma raduje grud!

3. Uveče, kadno nestane sunca,
Kadno umukne ptičica pjev,
S livade tada veselo krenem,
Ovčice svoje tjeram u hlijev.

4. Knjiga mi svuda družica mila,
Ona plemeni srce i ćud,
Knjiga je ljudstvu blagodat prava,
K izvoru sreće utire put!

5. Radosno kličem veselo kažem:
„Lijep je i divan mili moj dom,
U kom' sa stadom svojim ja živim,
Koga si dušom milujem svom!“ —

40. Móba.

Veselo. **Narodna.**

Miš po - si - ja pro - ju po je - že - vu po - lju,
na - ra - sla je pro - ja na je - že - vu po - lju
mi - šu do ko - lje - na, ža - bi do ra - me - na.
Mi - šu do ko - lje - na, ža - bi do ra - me - na.

1. Miš posija proju
Po ježevu polju,
Narasla je proja
Na ježevu polju
Mišu do koljena,
Žabi do ramena.

2. Miš sakupi móbu,
Da požanje proju.
Miš zakolje mrava,
Debeloga brava.
To se čudi móba,
Što je masna čorba.

III.

Popijevke za III. razred.

41. Rana pjesma.

Umjereno. **Narodni napjev.**

Ta-vne no-ći ne-sta-lo je, o-sva-nu-lo

ju-tro već; svu-da cv'je-će pro-cva-lo je,

do-kle mo-gu o-kom seć.

1. Tavne noći nestalo je,
Osvanulo jutro već;
Svuda cvijeće procvalo je,
Dokle mogu okom seć.

2. Milih slavka spjev veseli
Rane zore sladi zrak;
Ševa glase uz let smjeli
Pod nebesa nosi čak.

2. Al i zeba, juričica,
Nijesu zadnje ovaj čas;
Po zelenim svim grančicam
Čuti im je veseo glas.

42. Moja domovina.
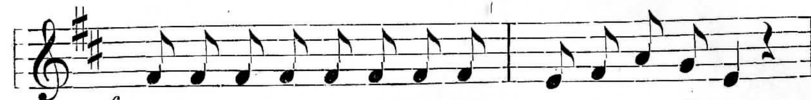
(Iz čitanke za II. razred.)

Lagano.
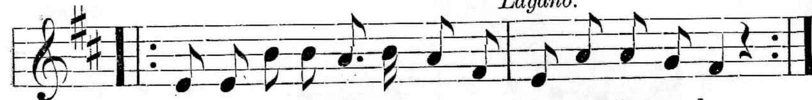
mf Gdje pti-či-ce miloglasnim gla-som pje-va-ju,

gdje pče-li-ce cv'je-ća kra-snim vr-hom še-ta-ju,

Nešto brže.

Lagano.

1. Gdje ptičice miloglasnim
Glasom pjevaju,
Gdje pčelice cvijeća krasnim
Vrhom šetaju,
Pripjev: Ondje moja domovina,
Ondje mili stan,
Mladost moja gdje nevina
Blag uživa dan.

2. Gdje gorice i dolovi
Skladno s' mijenjaju,
I čovjeku vidik novi
Vazda davaju,
Pripjev: Ondje moja i t. d.

3. Gdje brdine lozicama
Vinskim pune su,
A doline šumicama
Gustim rodne su,
Pripjev: Ondje moja i t. d.

4. Tko si takvu domovinu
Ne bi ljubio?
Tko li majku si jedinu
Ne bi slavio?
Ljub'mo dakle domovinu,
Ljub'mo mili stan,
Gdje nam prva svjetlost sinu
I rođeni dan.

Radi jezičnoga naglasa, koji nije svagdje u skladu s naglasom melodije, valja četvrtu kiticu pjevati ovako:

Tako istina počinje izvorna melodija po prvoj kitici, no to nije u skladu s naglasom teksta.
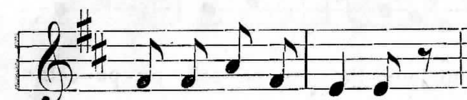
43. Oj Korano.

(Narodna.)

Lagano.

1. Oj Korano, oj Korano.
Tiha vodo hladna,
Oj Korano.
Tamo mi je milo moje selo,
Oj Korano!

2. Oj Korano, oj Korano,
Tiha vodo hladna,
Oj Korano,
Tamo mi je mila moja sele,
Oj Korano!

44. Miš mi je polje popasel.

Polagano. **Narodna pjesma u kajkavskom narječju.**

Zapjevač:

1. Miš mi je po-lje po-pa-sel, po-pa-sel,

Svi:

jaj si ga me-ni, kaj bum žel, jaj si ga me-ni kaj bum žel!

Zapjevač:

2. Do - šla je ma - ca s ma - či - ći, s ma - či - ći,
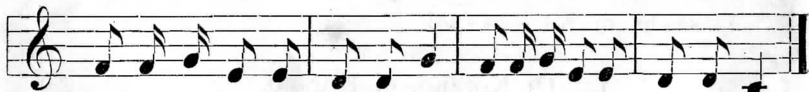

za-kla-la mi-ša s mi-ši-ći, za-kla-la mi-ša s mi-ši-ći!

Svi: [1])
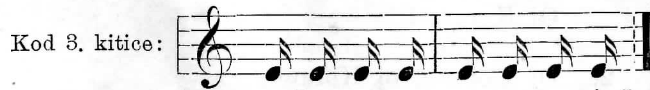

Ma - ca mi - ša, miš mi je po-lje po - pa - sel, po - pa - sel,
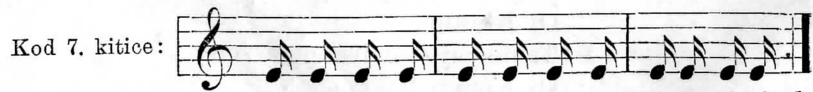

jaj si ga me - ni, kaj bum žel, jaj si ga me-ni kaj bum žel!

[1]) Ova se mjera kod svake kitice mijenja prema tekstu. Na pr.:

Kod 3. kitice:

La-sa ma-cu. ma-ca mi-ša.

Kod 7. kitice:

Li-ja la-su, la-sa ma-cu, maca miša i t. d.

1. *Zapjevač:* Miš mi je polje popasel,
Svi: Jaj si ga meni, kaj bum žel!

2. *Zapjevač:* Došla je maca s mačići,
Zaklala miša s mišići!
Svi: Maca miša,
Miš mi je polje popasel,
Jaj si ga meni, kaj bum žel!

3. *Zapjevač:* Došla je lasa s lasići,
Zaklala macu s mačići.
Svi: Lasa macu, maca miša,
Miš mi je polje popasel,
Jaj si ga meni, kaj bum žel!

4. *Zapjevač:* Došla je lija s lijići,
Zaklala lasu s lasići.
Svi: Lija lasu, lasa macu, maca miša,
Miš mi je i t. d.

5. *Zapjevač:* Došel je vukek s vučići,
Zaklal je liju s lijići.
Svi: Vukek liju, lija lasu, lasa macu, maca miša,
Miš mi je polje i t. d.

6. *Zapjevač:* Došel je medo s medići,
Zaklal je vuka s vučići.
Svi: Medo vuka, vukek liju, lija lasu, lasa macu, maca miša,
Miš mi je polje i t. d.

7. *Zapjevač:* Došel je lavo s lavići,
Zaklal je medu s medići.
Svi: Lavo medu, medo vuka, vukek liju, lija lasu, lasa macu, maca miša,
Miš mi je polje i t. d.

8. *Zapjevač:* Došli su muži s dječaci,
Ubili lava s lavići.
Svi: Muži lava, lavo medu, medo vuka, vukek liju, lija lasu, lasa macu, maca miša,
Miš mi je polje i t. d.
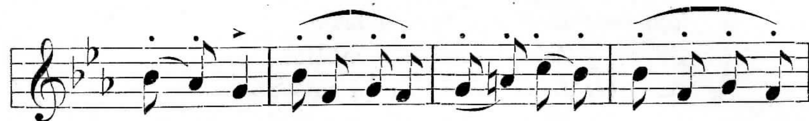
45. Skokni skokom.

(Lj. Tomšić.)

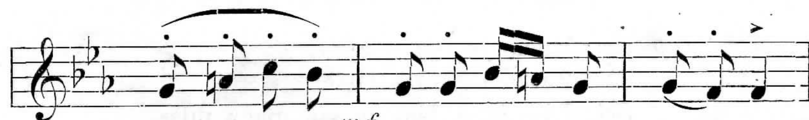
Živahno. **Napjev od I. pl. Zajca.**
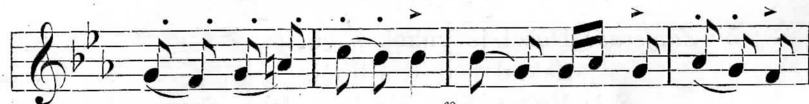

p Sko - kni sko - kom, sin - ko moj, sla - dak ži - vot,
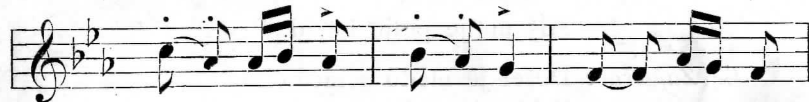

go - rak znoj. Pi-ši, ri-ši, či - taj, u - či, bro - je - vi - ma

pa - met mu - či. *mf* Kad na - u - čiš, sin - ko moj,

ra - dost će ti o-trt znoj! *p* Sko-kni sko - kom, sin-ko moj,

sla - dak ži - vot, go - rak znoj. Sko-kni sko - kom,

sin-ko moj, sla - dak ži - vot, go - rak znoj.

1. Skokni skokom,
Sinko moj,
Sladak život,
Gorak znoj.
Piši, riši, čitaj, uči,
Brojevima pamet muči.
Kad naučiš, sinko moj,
Radost će ti otrt znoj!

2. Skokni skokom
Sinko moj,
Slavan ti je
Domak tvoj!
Domovinu ljubi dragu,
Njoj posveti svoju snagu.
Tko je ljubi, sinko moj,
U svom vazda on je svoj!

3. Skokni skokom,
Sinko moj,
Bog uzdrži
Život tvoj!
Molitvom vijek Boga slavi,
Djelo svako s njim obavi,
Boga ljubi, sinko moj,
Slavu uvijek njemu poj!

46. Hrvatska ćud.

Brzo. **Napjev od I. pl. Zajca.**

p Oj po do-lu, oj po gor-ju, oj po šu-mi, oj po mor-ju,

f svud se, svud se o - ri mi - li poj, *mf* stan gdje Hr - vat

i - ma svoj, *f* stan gdje Hr - vat i - ma svoj!

1. Oj po dolu, oj po gorju,
Oj po šumi, oj po morju,
Svud se, svud se ori mili poj,
Stan gdje Hrvat ima svoj!

2. Pjesmu pjeva gdjegod stoji,
Mar za dom si svuda goji,
Pjesmom, pjesmom slavi mili dom,
Njom ugađa srcu svom!
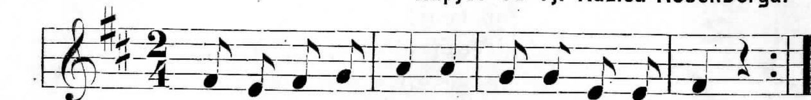
3. Tako veseo Hrvat svudi
Pjesmom narod bodri, budi,
Diže, diže slavu roda svog,
Čuvao ga dobri Bog! —
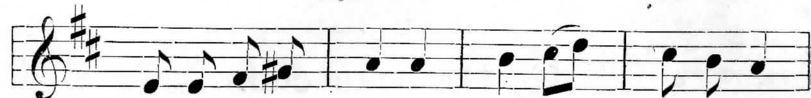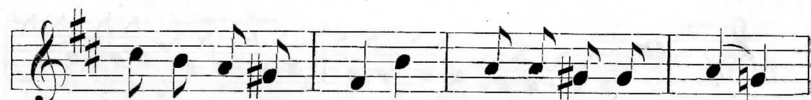
*

47. Najmilije.

(Lj. Varjačić.)
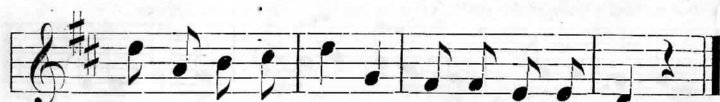
Veselo. **Napjev od Vj. Ružića-Rosenberga.**
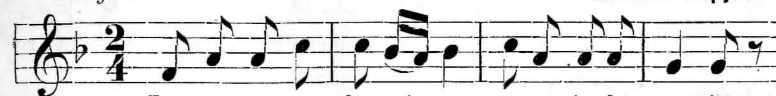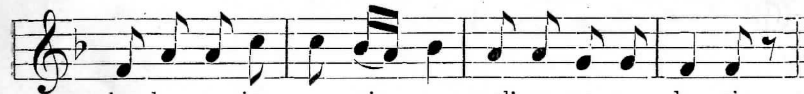

Mila mi je majka,
Mio otac moj,
Mio mi je vjernih
Prijatelja broj.
Mila su mi braća,
Mile sestrice,
Što me svijetom kruži,
Milo mi je sve.
Al od svega toga
Ćutim dušom svom,
Da najviše volim
Hrvatski svoj dom!

48. Pas i zec.

Polagano. **Narodni napjev.**

1. Pas za zecom letio
Po gustim lugovim,
Kako ga je ganjao,
Mal' ga ne ulovi.

2. Već ga, reć bi, ščepao,
Al' kadno uneke
Drugi zec mu iskoči
Iz obližnje smreke.

3. Tada pseto lakomo
Za drugim poseže,
Dok mu jedan i drugi
Gorom ne pobježe.
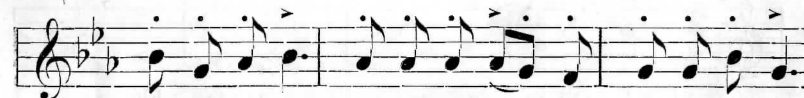
4. Tko će sve da prisvoji,
Što je god na svijetu,
Neka dobro upamti,
Što se zgodi psetu.
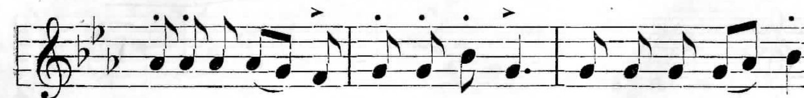
49. Poskočica.

(I. N. Lenceš.)
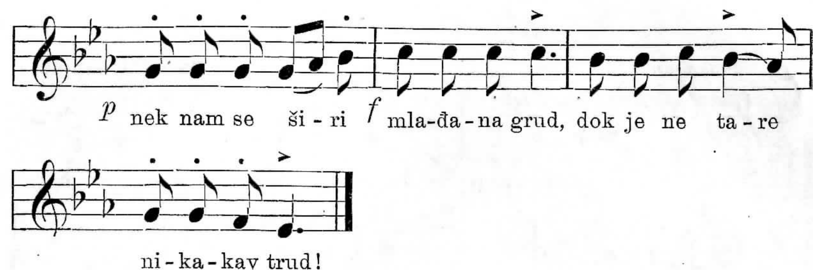
Živahno. **Napjev od I. pl. Zajca.**
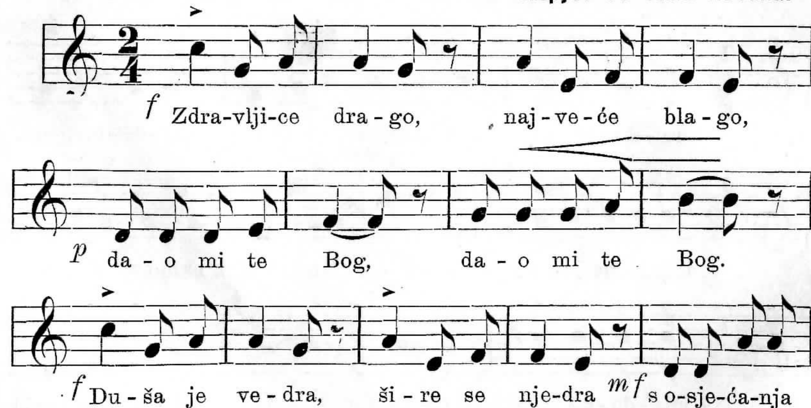

1. Veselo djeco u kolo, oj,
Nek se razliježe radosti poj,
Nek nam se širi mlađana grud,
Dok je ne tare nikakav trud! —
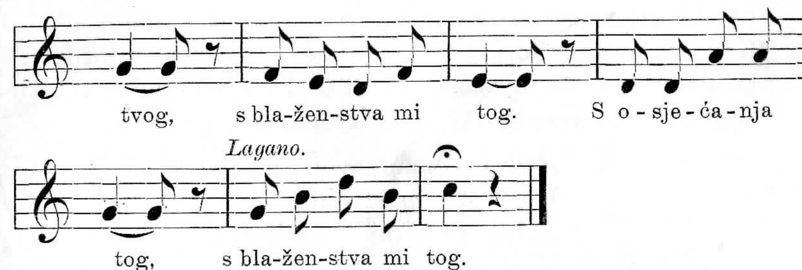
2. Proljeće zlatno sinu nam već,
Opet će dani ugodno teć,
Opet zazujit pčelica roj,
Opet nas blažit slavujev poj!

3. Slušajte zvona ljubazni glas,
Narod u crkvu sazivlje vas;
Stvorcu da slavu dostojnu da,
Oko proljeća radost nam sva.

50. Zdravljice.

Veselo. **Napjev od Vilka Novaka.**
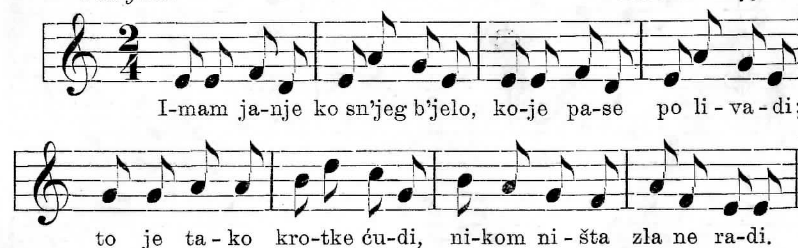

1. Zdravljice drago, najveće blago,
Dao mi te Bog, dao mi te Bog.
Duša je vedra, šire se njedra
S osjećanja tvog, s blaženstva mi tog.

2. Novi se snaga, krv mi je blaga,
Mio mi je dan, mio mi je dan.
Cvijetak me lijepi mirisom krijepi,
Pa me nutka van, na taj divni dan.

3. Srce se zgrijeva, duša popijeva:
„Bože, zdravlje daj, Bože zdravlje daj!“
Zdravljice milo, stalno mi bilo,
Drag mi doma kraj pretvara u raj. —

51. Moje janje.

Polagano. **Narodni napjev.**

1. Imam janje ko snijeg bijelo,
Koje pase po livadi;
To je tako krotke ćudi,
Nikom ništa zla ne radi.

2. Ono sitno bere cvijeće
Boje žute i crvene,
I skačući pase trave,
Blagom rosom odgojene.

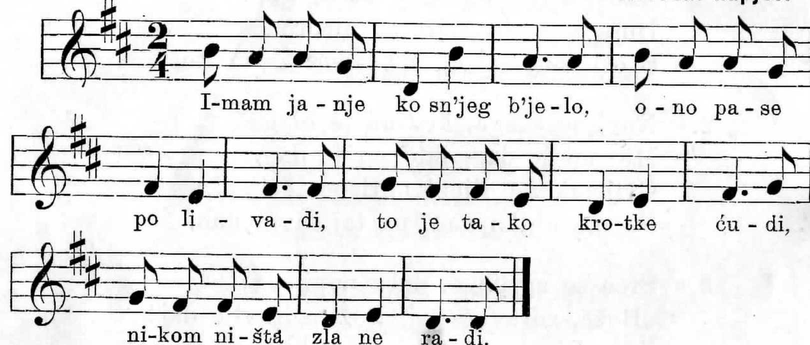
3. A kad više pasti ne će,
Kada se je zasitilo,
U hladu si traži mjesta,
Gdjeno bi se odmorilo.

4. A kad pastir stado bijelo
Pred mrak tjera u tor kući,
Tad i moje janje dođe
Skakućući i blejući.

5. Rad ja imam svoje janje,
Koje pase po livadi,
A tko meni njeg uvrijedi,
Moju radost truje, jadi.
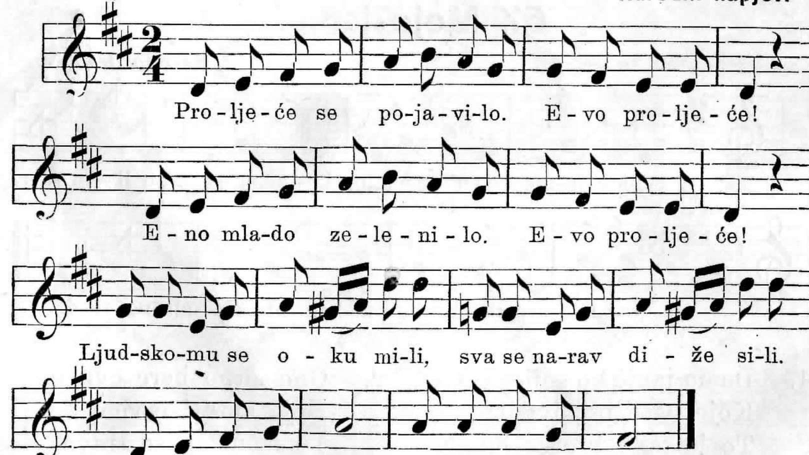
Inačica.

Veselo. **Narodni napjev.**

52. Proljeće.

Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Proljeće se pojavilo. Evo proljeće!
Eno mlado zelenilo. Evo proljeće!
Ljudskomu se oku mili,
Sva se narav diže, sili.
Pripjev: Evo proljeće, evo proljeće!

2. Nov je život u zametu. Evo proljeće!
Već je voće sve u cvijetu. Evo proljeće!
Blagi miris osipa se,
Pastir pjeva u sve glase.
Pripjev: Evo proljeće, evo proljeće!

3. Lastavica gnijezdo gradi. Evo proljeće!
Pčela zuji po livadi. Evo proljeće!
Dudov listak svilac jede,
Da od njega svilu prede.
Pripjev: Evo proljeće, evo proljeće!

4. I čovjek se pomlađuje. Evo proljeće!
Nove misli zamišljuje. Evo proljeće!
Nove želje srce želi,
I pokret ga nov veseli.
Pripjev: Evo proljeće, evo proljeće!

5. Potiče ga volja mlada. Evo proljeće!
Proljeće je doba nada. Evo proljeće!
Novim ognjem čovjek gori,
Da što radi, da što stvori.
Pripjev: Evo proljeće, evo proljeće!

6. Dvorove si nove gradi Evo proljeće!
Ore, kopa, vlači, sadi. Evo proljeće!
Plijeve, koli, praši, sije,
Da od zemlje dar dobije.
Pripjev: Evo proljeće, evo proljeće!

7. Proljeće je mladost mlada. Evo proljeće!
Proljeće je naša nada. Evo proljeće!
O proljeću sve oživi:
Veseli smo i marljivi.
Pripjev: Evo proljeće, evo proljeće!

8. Oj proljeće, milo cvijeće. Evo proljeće!
Ti zamete nove sreće. Evo proljeće!
Buji, titnjaj, cvati milo,
Bog ti dao, dobru bilo.
Pripjev: Evo proljeće, evo proljeće!

53. Kosa.

(Lj. Varjačić.)

Umjereno. **Napjev od Vj. Ružića-Rosenberga.**

Kosa kosi, ništ' ne prosi,
Već svom snagom stadu dragom
Travu ruši, da se suši,
Nek se tada mila stada
Njome hrane, gladi brane.

54. Tri boje.

(Iz čitanke za III. razred.)

Nježno. **Napjev od Josipa Kirina.**

1. Nježno cvijeće u sto boja
Resi polja dol i brijeg,
Al su tri mi ponajdraže,
Što hrvatski kite stijeg,

2. Kao krv se prva rudi,
Ili kao makov cvijet;
Jest, moj rod je svojom krvlju
Poplavio cijeli svijet.

3. A kô snijeg je druga bijela,
Ili kao čisti lijer;
Mom je rodu uvijek bio
Blag i čist života smjer.

4. Treća vam je boja modra
Kao i nebeski svod;
Ta mi boja nadu krijepi,
Da će srećan bit moj rod.

5. To su do tri divne boje,
Svetinje života mog,
Hrvatski jer stijeg nam rese,
Čuvao ga dobri Bog!

55. Ovčar.

Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Tko najljepše stado ima?
Mjesec, koj' u noći siva,
Koj' na nebu za šumicom
Tamo našom prebiva.

2. On navečer i to kasno,
Kad se u snu sve nalazi,
Polagano iz svog stana
Na nebesa izlazi.

3. Tad on modre sred dubrave
Pase mile svê ovčice,
Kojeno su sve bezbrojne,
One sitne zvjezdice.

4. Tamo mirne, jedna drugoj
Nikakova zla ne tvori;
U ljubavi braća, sestre,
Tam su zvijezde sve gori.

56. Lastavicama.

(Lj. Varjačić.)

Veselo. **Napjev od Đ. Eisenhuta.**

f Do-bro do-šle, mi - le pti-ce, u hr-vat-ski kraj,
na ze - le - ne li - va - di - ce, u ze - le - ni gaj!
Na ze - le - ne li - va - di - ce, u ze-le-ni gaj!

1. Dobro došle mile ptice,
U hrvatski kraj,
Na zelene livadice,
U zeleni gaj!

2. Kren'te gorom i dolinom,
Kren'te rodom sad,
Svojim pjevom i milinom
Diž'te sve na rad!

3. Nek se ljudstvo od sna prene,
Proljeća je čas,
Nek na posô svako krene,
Diž'te laste glas!

4. Ah nijedna ne ostavi
Našeg roda hram,
Neka u njem vijek boravi
Pramaljeća plam!

57. Vozila se šajka.

Umjereno brzo. **Narodna.**

mf Vo - zi - la se šaj - ka ma - la bar - ka,
Pu-na bar-ka, pu-na bar-ka ve-se - li-jeh đa - ka.

1. Vozila se šajka mala barka,
Puna barka veselijeh đaka.

2. Barka im je od suhoga zlata,
Jedra su im tanke vezenice.

3. Vesla su im srebrom posrebrna
A kapitan đače Milovane.

4. Prevrnu se šajka mala barka,
Zaplivalo devetoro đaka.

5. Ne ispliva đače Milovane,
Već potonu na dno burna mora.

58. Žetva.

(Lj. Varjačić.)

Veselo. **Napjev od I. pl. Zajca.**

Haj - de na po - so hi - tro i slo - žno,
Vr'je-me nam že - tve po - če - lo sad, na po - lje
sva - ko, ko - me je mo - žno, na po - lje sva-ko
ko - me je mo - žno, ve - se - lo ta - mo
sta - rac i mlad!

1. Hajde na poso hitro i složno,
Vrijeme nam žetve počelo sad,
Na polje svako, kome je možno,
Veselo tamo starac i mlad!

2. Sjetvu nam Višnji gle blagoslovi,
Puno je klasje, izvrstan plod,
Slastan će biti krušac nam novi,
Srećno će živjet dom naš i rod!

3. Žanji te žanji, rukovet slaži,
Spremaj na kola, vozi u dom.
Svoje kad svršiš, drugom pomaži,
Napredan budi radnjom si svom!

4. Puna su kola Božjega dara,
Kući hajd s njime, vuci pod krov,
Tamo se neka svaki odmara,
Život nam sreće sinu sad nov!

59. Ivanjski krijes.

Polagano. **Narodna pjesma.**

Go - ri nam va - tra krije-sni - ca u - o - či
go - da I - va - na, u - o - či go - da I - va - na.

1. Gori nam vatra krijesnica
Uoči goda Ivana.

2. Nju loži sestra Marica
I njezin bratac Ivica.
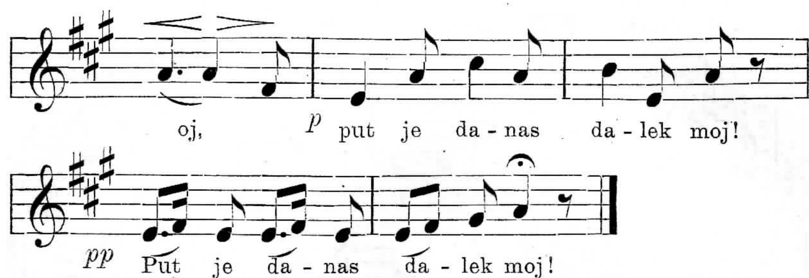
3. Bratac je granja nasjeko,
Mara je čubra nabrala.

60. Brodarska.

(I. vitez Trnski.)

Lagano. **Napjev od V. Lisinskoga.**

p
Oj ta - la - si mi - li, aj - te, lak mi ča - mac
po - nji - haj - te. Oj ta - la - si mi - li, aj - te,
lak mi ča - mac po - nji-haj - te, a ti, vi - hre,
Laganije.
ti - ho stoj, put je da-nas da - lek moj; oj, oj,

1. Oj talasi mili, ajte,
Lak mi čamac ponjihajte,
A ti, vihre, tiho stoj,
Put je danas dalek moj;
Oj, oj, oj, put je danas dalek moj!

2. Brodar vazda mirne svijesti
Mari u svoj čamac sjesti,
I tad veseo pjeva oj!
Velik li si, Bože moj!
Oj, oj, oj, velik li si, Bože moj!
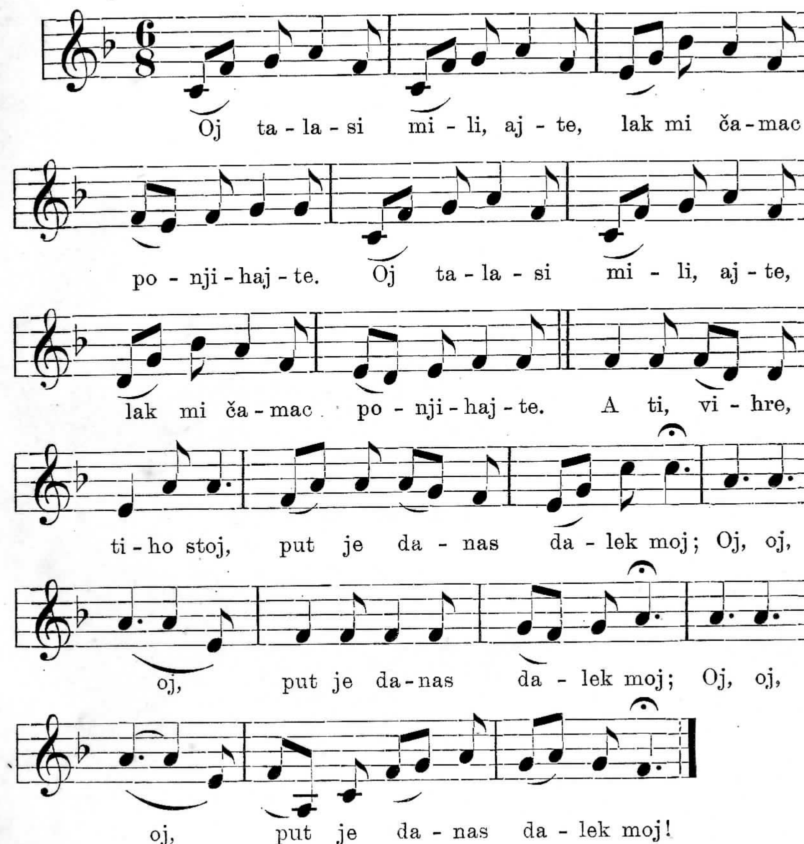
3. Za srećom on jedrit voli,
Skrušeno se Bogu moli,
S morem smjelo bije boj,
I dom vjerno ljubi svoj!
Oj, oj, oj, i dom vjerno ljubi svoj!

4. Kod kuće su sestre, braća,
K svojim rad se brodar vraća,
Žena s čedom vapi oj!
Gdje si druže, oče moj?
Oj, oj, oj, gdje si druže, oče moj!

5. Oj talasi mili, ajte,
Lak mi čamac ponjihajte,
A ti, vihre, tiho stoj,
Dok se u dom vratim svoj!
Oj, oj, oj, dok se u dom vratim svoj!

Ista pjesma.

Umjereno. **Napjev od Ferde Livadića.**

IV.

Popijevke za IV. razred.

*

61. Jesenska.

(L. Varjačić.)

Veselo. **Napjev od V. Kolandera.**

mf Je - sen je dra - ga sva-ko-me stvo-ru, u njoj nam sve-ga

da - ru - je Bog, sla - đa - na vo - ća, do - zre - la ži - ta

pu - na je ba - šča, pun je i slog. Sla - đa - na vo - ća,

do - zre - la ži - ta, pu - na je ba - šča, pun je i slog.

1. Jesen je draga svakome stvoru,
U njoj nam svega daruje Bog,
Slađana voća, dozrela žita
Puna je bašča, pun je i slog.

2. Žetelci žanju, kosci pak kose,
Kolika gledat radnike slast.
Hrvatska pjesma svuda se ori,
Višnjemu stvorcu Bogu na čast.

3. Višnjemu slava! Sve on podaje,
Što je za život potrebno nam,
Hvali mu za to, rode moj mili,
Dičan i slavan on ti je sam!

62. Mladi seljan.

(Lj. Varjačić.)

Umjereno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

p Mlad sam se-ljan do-ma svo-ga, ve-se-o je

ži-vot moj! *p* Si-nak ro-da hr-vat-sko-ga,

f gdje mi mi-če sla-sti roj! *ff* Gdje mi mi-če sla-sti

roj! *p* Du-ša u men' di-še zdra-va,

či-sta sa mnom vla-da *f* sv'jest! *mf* Sr-ce mi je

kre-post pra-va, a za rad-nju ja-ka pest,

a za rad-nju ja-ka pest.

1. Mlad sam seljan doma svoga,
Veseo je život moj!
Sinak roda hrvatskoga,
Gdje mi niče slasti roj!

Duša u men' diše zdrava,
Čista sa mnom vlada svijest!
Srce mi je krepost prava,
A za radnju jaka pest.

2. Sada poljem hitro krećem,
Marvom svom zaprežem plug,
Časom pako popolijećem,
U zeleni radit lug.
Radim svojoj domovini
Sve na korist, sve na slast;
Svi nek budu moji čini
Njoj na boljak, njoj na čast!

63. Kovačev savjet.

Veselo. **Po narodnoj pjesmi.**

Ko-vač ku-je po-vaz-dan, lu-pom sme-ta tu-đi san,
Var-ni-ce mu si-pa kov, stje-če Bo-žji bla-go-slov.

Pripjev: Lu-pa-tuk, lu-pa-tuk, lu-pa-tu-ka,

lu-pa-tuk, lu-pa-tuk, lu-pa-tuk, lu-pa-tuk,

cin-ga-ling, cing, ling!

1. Kovač kuje povazdan,
Lupom smeta tuđi san,
Varnice mu sipa kov,
Stječe Božji blagoslov.

Pripjev: Lupatuk, lupatuk,
Lupatuka, lupatuk,
Lupatuk, lupatuk,
Cingaling cing, ling!

2. Govori mu susjed mlad,
I on da bi boljeg rad
Voća brati, žita žet,
Za dobar ga moli svjet.

Pripjev: Lupatuk, i t. d.

3. Gvožđe kovat treba, znaj,
Usijan mu dok je kraj,
Tako i ti, dragi moj,
Svak uhori posô svoj.

Pripjev: Lupatuk, i t. d.

4. Čim mi zorom čuješ bat,
Na noge je tebi stat,
Red i prigled, te vruć kov
Drži kuću, kućni krov.

Pripjev: Lupatuk, i t. d.

64. Sunce zađe.

(P. Preradović.)

Lagano. **Napjev iz Truhelkine zbirke.**

p Sun - ce za - đe, mrak pro - te - že po ob - zor - ju
svo - ju moć, sa - nak spu-šta svo - je mre-že,
f i sve hva-ta la - ku noć! I sve hva-ta la-ku noć!
p La - ku noć! *pp* La - ku noć!

1. Sunce zađe, mrak proteže
Po obzorju svoju moć,
Sanak spušta svoje mreže,
I sve hvata laku noć!

2. Opet jedan danak prođe,
Kao što će i svi proć,
Dozvati ga nitko ovdje
Već ne može laku noć!

3. Dan za danom tako gine,
Kao što će i svi proć,
I posljednji danak mine,
I smrt reče: laku noć!

65. U barci.

(Antun Nijemčić.)

Umjereno. **Napjev od Fr. Pokornoga.**

Go - re ne - bo vi - so - ko, do - lje
mo - re du - bo - ko; a ja u sre - di - ni,
noć-noj u ti - ši - ni mi-slim na te, ma je - di -
na, pre - mi - la mi do - mo - vi - na.

1. Gore nebo visoko,
Dolje more duboko;
A ja u sredini,
Noćnoj u tišini
Mislim na te, ma jedina,
Premila mi domovina.

2. Slabe barke slabi let
U daleki strani svijet:
U njem strani ljudi,
Jezik stran i ćudi,
A u tebi sve poznano,
Doš'o kasno ili rano.

3. Tko te ne bi ljubio,
U te doći žudio,
Bio bi s kamena,
Srca nesmiljena:
Zalud sunce drugdje sija,
Srce moje ne ugrija.

4. Nemoj, buro, bjesniti,
Smjela broda slomiti;
No ako se skrši,
I moj život svrši:
Tad odnes'te, vi valovi,
Zemlji mojoj cjelov ovi. —

66. Mladi rodoljub.

(Lj. Varjačić.)

Umjereno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

1. Sin sam roda hrvatskoga,
On ugađa srcu mom,
U njem imam dobra mnoga,
Hrvatski je krasan dom!
Bogat dolom, možan gorom,
Moga žića pravi raj:
Velik zborom, silan tvorom
Hrvatski je divan kraj.

2. Sinje more, divno to je,
Što mi resi dom i rod.
Bujne rijeke zemlju poje,
Zemlja daje krasan plod.
Oj za milu domovinu
Vijek će moja živjet grud.
Hrvatskomu budi sinu
Dobrim radom sreća svud!

67. Dvije ptice.

Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Zabludila morska ptica
U daljinu kopne zemlje
I susrela kosovicu,
Gdje u gaju slatko pjeva.

2. Reče njojzi morska ptica:
„Kako možeš pjevat tužna
U pustinji ovoj suhoj,
Gdje ni kapi vode nema?“

3. Al govori kosovica:
„Pjevahu i moji stari
U istome ovom gaju
Tol veselo, ko u raju“.

68. Vesela pjesma.

(Lj. Varjačić.)

Umjereno brzo. **Narodni napjev.**

p Ve - se - la nek pje - smi - ca gru - di na - še sna - ži,

f po-sl'je ra - da sla - đa - na nek nam sr - ca bla - ži:

p Dra - gi Bo - že, bla - go - slo - vi va - zda rad nam no - vi!

f Dra - gi Bo - že, bla - go - slo - vi va - zda rad nam no - vi!

1. Vesela nek pjesmica
Grudi naše snaži,
Poslije rada slađana
Nek nam srca blaži:
Dragi Bože, blagoslovi
Vazda rad nam novi!

2. Veličajmo pjesmicom
Vijekom domak dragi,
Da ga možnom desnicom
Bog zakrili dragi.
Štiti Bože, dom naš mili
Proti svakoj sili!

69. Snuždeno pastirče.

Umjereno. **Po narodnoj pjesmi.**

Pa - stir - če mla - do i mi - lo! Ta što si se

ta - ko snu-ždi - lo? Ta što si se ta - ko snu-ždi-

lo? Ta što si se ta - ko snu-ždi - lo?

1. Pastirče mlado i milo!
Ta šta si se tako snuždilo?
2. Što ti je lice uvelo,
Valjda ti je stada nestalo?
3. Moje je stado potpuno,
Samo mi je srce klonulo.
4. Treći dan sjedim ja ovdje,
A stado mi pase kraj vode.
5. Ne jedem ništa od bola,
Samo pijem vode s izvora.
6. Seka mi moja umrla,
Koja me je vrlo voljela.
7. Ja uzmem frulu, pa sviram,
Pa ja moju seku dozivam.
8. Poljana ječi od frule;
Ona mene jadna ne čuje.
9. Hman sam je bratski volio,
Vidjet već je ne ću nikada.
10. Dao bih dušu i srce,
Da mi je Bog opet povrati.

70. Tri riječi.
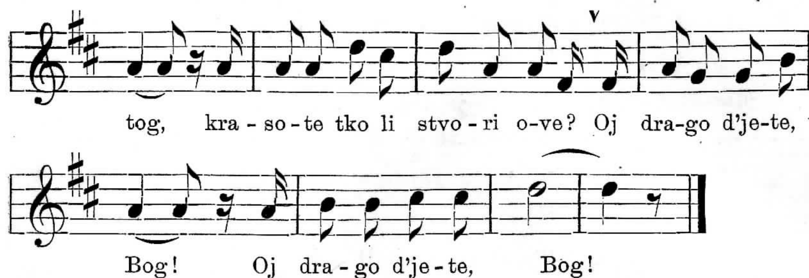
(August Šenoa.)

Napjev od I. pl. Zajca.

p Oj, broj mi ne-bom zla-tne zv'jez-de i ša-ro cv'je-će

ga-jem, i gle-daj pti-ce, gdje se gn'jez-de, i zla-tno kla-sje

kra-jem. Svud vi-diš sli-ke lje-pše, no-ve, sred di-vnog sv'je-ta.

1. Oj, broj mi nebom zlatne zvijezde
I šaro cvijeće gajem,
I gledaj ptice, gdje se gnijezde,
I zlatno klasje krajem.
Svud vidiš slike ljepše, nove,
Sred divnog svijeta tog —,
Krasote tko li stvori ove?
Oj drago dijete, Bog!
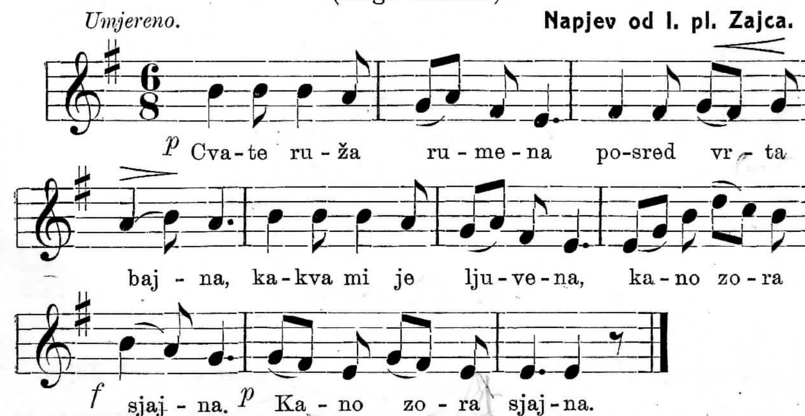
2. Gle, ptica svoje gnijezdo ljubi
I košnicu si pčela,
I krtac jamu, što si dubi,
I tor svoj stada bijela;
A ti, da sinko budeš gori,
Neg' zvijer na svijetu tom?
Što treba tebi ljubit? Zbori!
Oj, drago dijete — dom!

3. A znaš li, čija ruka meka
Glavičicu ti gladi?
I tko ti dao svoga mlijeka,
Da drobna usta sladi?
Tko tebe grli i cjeliva
U svaki dan i sat?
Dobrota tko je ona živa?
Oj, drago dijete: mat!

71. Cvate ruža rumena.

(Hugo Badalić.)

Umjereno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

1. Cvate ruža rumena
Posred vrta bajna,
Kakva mi je ljuvena,
Kano zora sjajna.
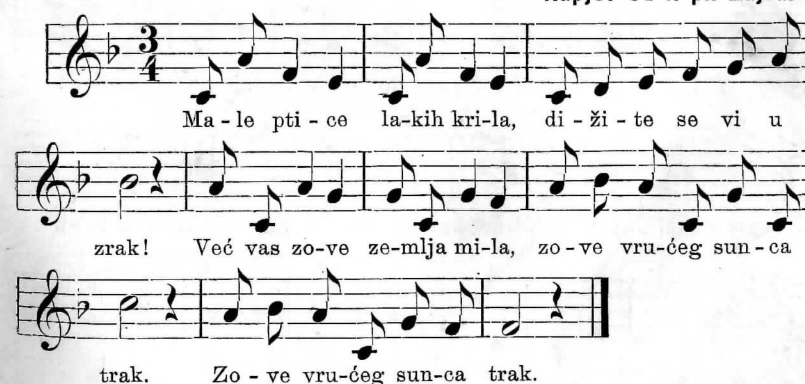
2. Oj ti ružo, ružice,
Tko će ubrat tebe?
Čije li će ručice
Tobom kitit sebe?

3. Doć će bratac mlađani,
Ubrat će te jednom,
Moj će vrt se krašani
Tugom odjet lednom.

72. Lastavicama.

(I. Zahar.)

Napjev od I. pl. Zajca.

1. Male ptice lakih krila,
Dižite se vi u zrak!
Već vas zove zemlja mila,
Zove vrućeg sunca trak.

2. Što li čeka sred livada
I sred silnih voda vas?
Malo slasti, puno jada,
Al vas majčin zove glas.

3. Zove, vuče, silnom moći
Južnog sunca vrući sjaj.
A u dom ću i ja doći
Pozdrav'te mi rodni kraj!

73. Za dom.

(Lj. Varjačić.

Živahno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

mf Haj-de svu-da, mi-li bra-te, ra-dom
di-žmo rod i dom, nek se ši-ri, ne-ka
cva-te, da nam bu-de svoj u svom.
p Um i sna-gu do-mu daj-mo, ne-ka
zna-de či-tav sv'jet, *ff* svim ga sr-cem ve-li-
čaj-mo, dom nam sta-ri bu-di svet!

ff Svim ga sr-cem ve-li-čaj-mo, dom nam
sta-ri bu-di svet! *ff* Dom nam sta-ri bu-di
svet!
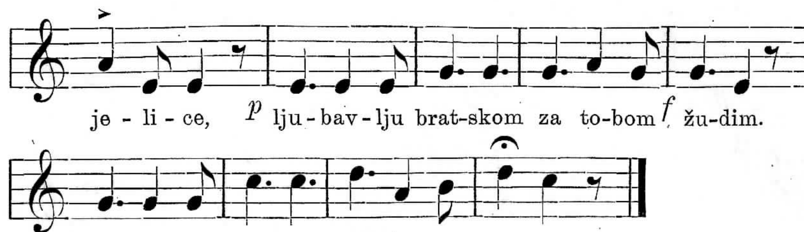
Hajde svuda, mili brate,
Radom diž'mo rod i dom,
Nek se širi, neka cvate,
Da nam bude svoj u svom.
Um i snagu domu dajmo,
Neka znade čitav svijet,
Svim ga srcem veličajmo,
Dom nam stari budi svet!

74. Jeli.

(R. Jorgovanić.)

Živo. **Napjev od I. pl. Zajca.**

mf Da si mi zdra-vo, vi-ta je-lo, do ne-ba što si po-
ra-sla smje-lo, dah tvoj me-lem je bol-nim gru-
dim. Se-stri-ce, se-stri-ce je-li-ce, se-stri-ce, se-stri-ce
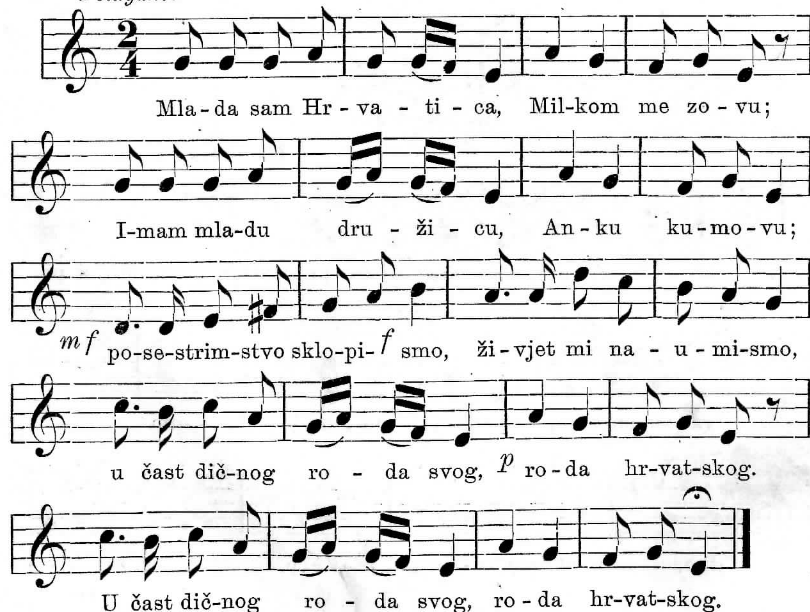

1. Da si mi zdravo, vita jelo,
Do neba što si porasla smjelo,
Dah tvoj melem je bolnim grudim.
Sestrice, sestrice jelice,
Ljubavlju bratskom za tobom žudim.

2. Gledo sam često ponosne palme,
More je njima šumilo psalme,
Njim i čempresom u osami:
Sestrice, sestrice i t. d.

75. Hrvatica.

(H. Badalić.)
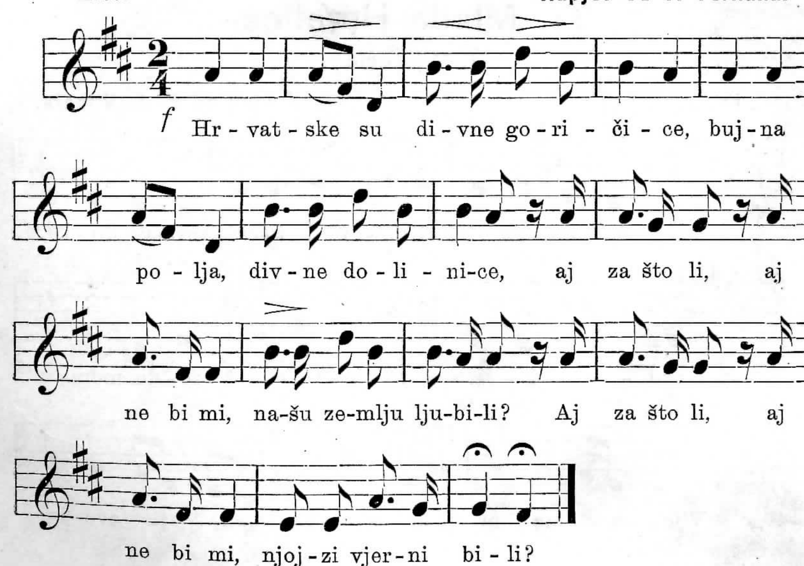

1. Mlada sam Hrvatica,
Milkom me zovu;
Imam mladu družicu,
Anku kumovu;
Posestrimstvo sklopismo,
Živjet mi naumismo,
U čast dičnog roda svog,
Roda hrvatskog.

2. Gdje je koja sestrica
Roda hrvatskog,
Nek se hvata u kolo
Posestrimstva tog.
Da sve složno radimo,
Svud Hrvate bodrimo,
Na spas milom rodu svom,
Rodu hrvatskom.

3. Volim svoj hrvatski dom,
Nek sav tuđi kraj,
Za njega mi živjeti
Dobri Bože daj!
Daj da ljubim rod i dom,
Cijelim srcem dušom svom,
Prava kćerka roda svog,
Roda hrvatskog!

76. Hrvatska zemlja.

(Lj. Varjačić.)

*

1. Hrvatske su divne goričice,
Bujna polja, divne dolinice,
Aj za što li, aj ne bi mi,
Našu zemlju ljubili?
Aj zaš to li, aj ne bi mi,
Njojzi vjerni bili?

2. Naši djedi domu vjerni bili,
Branili ga proti svakoj sili,
Aj za što li, aj ne bi mi,
Mili dom svoj branili,
Aj za što li, aj ne bi mi,
Njemu vjerni bili?

3. Bože živi rodu prijatelje,
Ispuni im rodoljubne želje,
Aj za što li, aj ne bi mi,
Rodu sreću željeli.
Aj za što li, al ne bi mi,
Njemu vjerni bili?
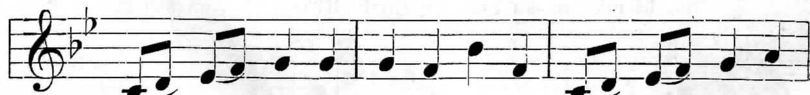
77. Mlada Hrvatica.
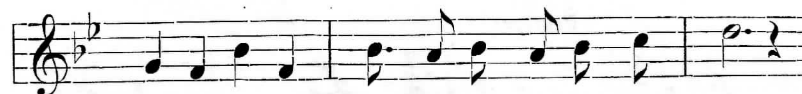
(J. Milaković.)
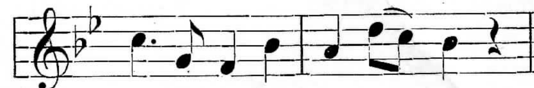
Veselo. **Napjev od F. S. Vilhara.**

1. Ja sam mlada Hrvatica,
Zdrave duše, vedra lica,
To je značaj rodu mom.
Vijek se molim onom gori,
Koji sve iz ništa svori,
Da mi štiti dragi dom.

2. Kudgod krenem svijetom mlada,
Ja se pjesmom javljam rada,
Što milinom ori svom.
Majčin mi je jezik mio,
Ljubim ga ko život cio,
Ljubim ga ko slatki dom.

3. Ljubim braću, roditelje,
Svoga roda prijatelje,
Srcem prijetim dušmanom,
Da se svuda svijetom znade,
Hrvatice kako mlade
Ljube žarko mili dom.

78. Maj se svijetu opet smije.

Lagano. **Napjev od Vilka Novaka.**

Pripjev:

kli - je. *f* Oj zdra-vo, pro - lje - će, *p* i pro - lje - tno cvi - je - će! Oj zdra - vo, pro - lje - će, *p* i pro-lje - tno cv'je-će!

1. Maj se svijetu opet smije,
Toplo sunce zemlju grije;
Iza zime duge
Sve nanovo klije.
Oj zdravo, proljeće,
I proljetno cvijeće!

2. Gdje stabalje cvate milo,
Lug oblači zelenilo,
Jato nježnih ptica
Pjevat udarilo:
Oj zdravo, proljeće,
I proljetno cvijeće!

3. Pokraj stada pastir svira,
Vrelo gorsko gdje izvira,
A bratac mu mali
Naganja lepira.
Oj zdravo, proljeće,
I proljetno cvijeće!

79. Tko to cvijeće budi.

Umjereno brzo. **Napjev od Vilka Novaka.**

mf Te li - va-de i ta po-lja pu - na je-su cv'je-ća,

ka - ko sa - mo na - ma sva - ne do - ba pra-ma - lje - ća: *p* Je - dno b'je-lo, dru-go pla-vo, tre-će kra-sno žu-to, zdra-vo; cr - ve - nih, ša - re - nih, da je mi - li - na gle - dat o - či - ma! Tko to l'je - po bu - di cv'je-će, kad na - sta - je pra - ma-lje - će!

1. Te livade i ta polja
Puna jesu cvijeća,
Kako samo nama svane
Doba pramaljeća:
Jedno bijelo, drugo plavo,
Treće krasno žuto, zdravo;
Crvenih, šarenih,
Da je milina gledat očima!
Tko to lijepo budi cvijeće,
Kad nastaje pramaljeće!

2. Sunce ono, Božje oko,
Na zemljicu sjaje,
Nadaleko i široko
Tople zrake daje,
Da nas grije zimi, ljeti,
I ogrije, Bože sveti.

Veselo, okolo,
Na te šumice i livadice!
Tko to pako suncu veli?
Bog, što nama dobro dijeli!

80. Četiri godišnja doba.

Živahno. **Napjev od Fr. Grbića.**

mf Cvă - te dr'je-nak, i - va, cv'je - ća si - la!

p gn'jezdo gradi la-sta-vi-ca mi - la *mf* pčela zujka, pastir pjeva

oj! *f* Ve-lik li si, mi - li Bo - že moj!

p Pče-la zuj-ka, pa-stir pjeva oj! Ve - lik li si, mi - li

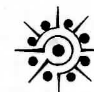
Bo - že moj!

1. Cvate drijenak, iva, cvijeća sila,
Gnijezdo gradi lastavica mila,
Pčela zujka, pastir pjeva oj!
Velik li si, mili Bože moj!

2. Sunce žari, voće, žitak zori,
Grožđe zrije tam u vinskoj gori;
Tuj se žanje, tam se vozi trud,
Te se slavi Božja ruka svud.

3. Mihajlo se primaknuo sveti,
Grozd dozrije tam uz gorske klijeti!
Lišće vene, muknu pčelin zuj,
Primiče se hladan, studen huj.

4. Sjever huji, mile pojke šute,
Sve se boji studen-zime krute;
Sve već spava; al je čovjek bar,
Koj i sada slavi Božji dar.
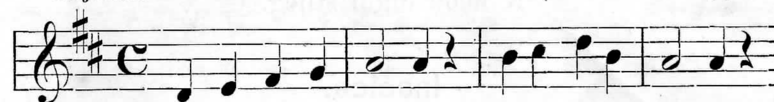

V.

Popijevke za V. razred.

81. Domovini.

Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Domovino draga,
Slatka naša mati,
Bog će tebi, majko,
Svaku sreću dati.

2. Da nas čuvaš sinke
U bijedi i sreći,
Ljubav će ti naša
Slavno ime steći.
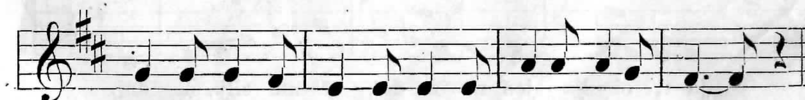
3. Ako dođe doba
Bijedno i nevoljno,
Branit će te sinci
Junački i voljno.

4. Domovino draga,
Slatka naša mati,
Za tvoju će sreću,
Sinci život dati.

82. Moja lađa.

Umjereno. **Narodni napjev.**

1. Plovi, plovi, moja lađo,
U kojgoder kraj,
Ja ti cilja još ne nađo',
Sama cilj si daj.

2. Kad te amo već zanesla
Tvoje sudbe moć,
Raspni jadra, pruži vesla,
Plovi dan i noć.

3. Uzdaj se u Božju volju
I valova bijeg,
U budućnost gledaj bolju,
K nebu digni stijeg.

Inačica.

Napjev od Vj. Kiaića.

p Plo-vi, plo - vi, mo - ja la-đo, u koj go-der *mf* kraj,

Otežući.

p ja ti ci - lja još ne na - đo', sa-ma cilj si daj.

Inačica.

Umjereno. **Napjev od V. Prohaske.**

Plo-vi, plo-vi mo - ja la-đo, u koj go - der kraj,

ja ti ci - lja još ne na - đo', sa - ma cilj si daj;

ja ti ci - lja još ne na-đo', sa - ma cilj si daj.

83. Majka je majka.

(Ivan vitez Trnski.)

Polagano. **Narodni napjev.**

Mi - la mo - ja maj - ko, ti cr - kvi - ce b'je - la,

pje - sma mi se tvo - jim mi - li - njem za - n'je - la.

L'je - po i - me „maj - ka“ u - sta na - pu - nju - je,

a pje-sma o maj - ci do Bo - ga se ču - je.

1. Mila moja majko, ti crkvice bijela,
Pjesma mi se tvojim milinjem zanijela.
Lijepo ime „majka“ usta napunjuje,
A pjesma o majci do Boga se čuje.

2. Majka ranče hrani; svoje zalogaje,
Makar gladovala, milom čedu daje.
Obnoć, obdan bdije, majka za san ne zna,
Uvijek ti je brižna, uvijek oprezna.
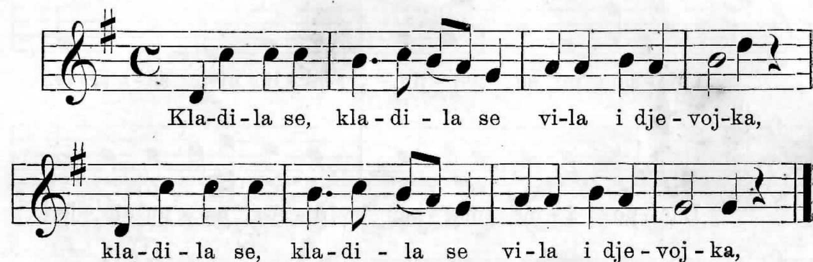
3. Kako majka gleda i Bogu se moli,
Bolesno joj čedo bolju da preboli.
Čedu ozdravljelu koli raduje se!
Zavjetovna majka bogat dar donese.

4. Majka pûti, gleda temelj postaviti,
Mladicu za doba radi ispraviti.
Tko li može pravu majčicu izmijenit,
Ćud nam pripitomit, srce oplemenit?

5. Tko će sve imanje, ta i život dati,
Da si čedo spasi, tko, već mila mati?
Ta majka je majka! to sav svijet slovi,
Ti nam mile majke, Bože, blagoslovi!

84. Vila i djevojka.

Nešto živahno. **Narodna pjesma.**
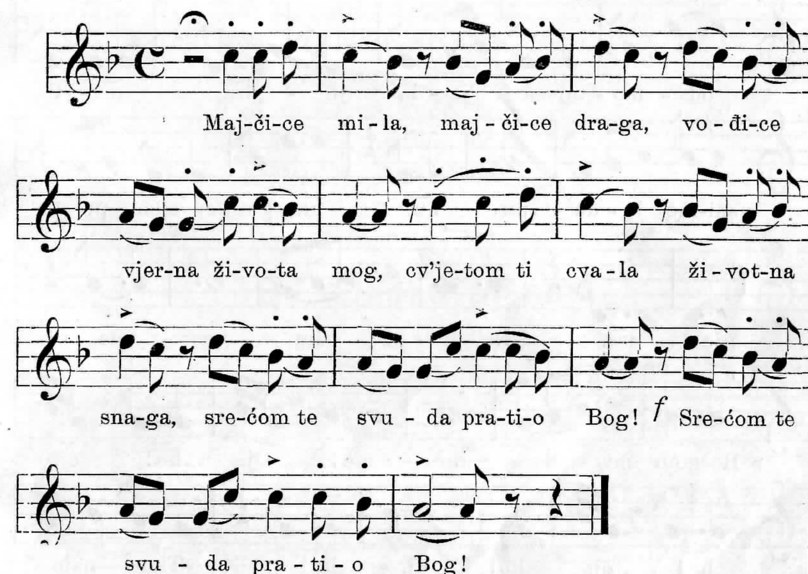

1. Kladila se vila i djevojka,
2. Koja će ih prvo uraniti,
3. Dvor pomesti i vode donijeti.
4. Mudra bila gizdava djevojka,
5. Mudra bila, mudro se sjetila.
6. Ona zove pticu lastavicu:
7. „Ta bora ti, ptico lastavico,
8. Kada prvi pijetli zapjevaju,
9. Ti doleti i mene probudi“.
10. To je lasta za Boga primila,
11. I za Boga i za posestrimstvo.
12. Kad su prvi pijetli zapjevali,
13. Doletjela, pak djevojku budi:
14. „Hajd, ustani, gizdava djevojko,
15. Dvor pomesti i vode donesti!“
16. Dok djevojka bijeli dvor pomela,
17. Istom vila od sna se prenula!
18. Dok djevojka vodice donijela;
19. Istom vila bijeli dvor pomela.
20. Al govori prebijela vila;
21. „Ta, bora ti, gizdava djevojko,
22. Tko je tebe od sna probudio,

23. Mene vilu gorko prevario?“
24. Al govori gizdava djevojka:
25. „Ne budali prebijela vilo!
26. Bog mi posla pticu lastavicu.
27. Ona me je od sna probudila,
28. A i tebe tako prevarila,
29. Jer sam mlada prije uranila.“

85. Majci.

(Lj. Varjačić.)

Umjereno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

1. Majčice mila, majčice draga,
Vođice vjerna života mog,
Cvijetom ti cvala životna snaga,
Srećom te svuda pratio Bog!

2. Mlado mi srce uvijeke bije,
Kada spomenem ime ti ja.
Ljubavi svoje nikad ne krije,
Majčicu milu ljubiti zna.

3. Tvoje će, majko, slađano ime
Vijek mi u srcu živjeti, vijek,
Sreću i slasti imat ću s njime
Imenom tvojim, imenom vijek!

86. Mornarska.

(I. vitez Trnski.)

Umjereno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

p De - sni vje - tar e - to du - nu,
od - mo - taj-mo b'je - la je - dra, o - ti-
sni-mo la - đu pu - nu, na - de su nam pu - na
nje - dra. Na po - la - sku to - me,
s Bo-gom mi - li do - me! Oj, ho! oj,
ho! oj, ho! oj, ho! Tko nam
mi - o, zdrav nam stoj, *p* dok se svo - mu,
dok se svo - mu vra - ti svoj! *f* Dok se svo - mu
dok se svo - mu *ff* vra - ti svoj!

1. Desni vjetar eto dunu,
Odmotajmo bijela jedra,
Otisnimo lađu punu,
Nade su nam puna njedra.
Na polasku tome,
S Bogom mili dome!
Oj, ho! oj, ho! oj, ho!
Tko nam mio, zdrav nam stoj,
Dok se svomu, dok se svomu vrati svoj!

2. Sinje more, naše polje,
Naše polje i borište,
Kano more burne volje,
Hrvat tude sreću ište;
Kud nam more puče,
Tud nas srce vuče,
Oj, ho! oj, ho! oj, ho!
I kud dalje dođe brod,
To nam draži dom i rod!

87. Đačka pjesma.

(Lj. Varjačić.)

Veselo. **Napjev od I. pl. Zajca.**

f Hej, ve - se - lo mi - li dru - zi, u - go - dno je
na-še ži-će, u-go-dno, u-go-dno je na-še ži-će.
Ne - ma tra - ga bo - li, tu - zi, na-uk nam je sla-tko pi-će,
na - uk nam, na - uk nam je sla - tko pi - će.

*

ff Hej, ve-se-lo, hej, ve-se-lo, hej, ve-se-lo hej!

p Ne ta-re nas te-žak trud, na-de nam je pu-na grud,

ff na-de nam je pu-na, pu-na grud. Konac.

Umjereno.

p Gdje se pje-va na pla-ni-ni, gdje se

bra-ća brat-ski sla-žu, i-li slu-ži do-mo-

vi-ni, si-le na-še svud po-ma-žu.

Tempo I.

Slo-žno s bra-ćom ra-dit svom, to nam k sla-vi vo-di dom,

to nam k sla-vi vo-di, *ff* vo-di dom! Od početka do konca s riječima 3. kitice.

1. Hej, veselo mili druzi,
Ugodno je naše žiće.
Nema traga boli, tuzi,
Nauk nam je slatko piće.

Hej, veselo hej!
Ne tare nas težak trud,
Nade nam je puna grud.

2. Gdje se pjeva na planini,
Gdje se braća bratski slažu,
Ili služi domovini,
Sile naše svud pomažu.
Složno s braćom radit svom,
To nam k slavi vodi dom!

3. Hej, veselo mili đaci,
Sva su dobra s nama svijeta.
Svud se kaž'mo ko junaci,
Da nam duh u sreći cvjeta.
Hej, veselo hej!
Nek se svuda ori, poj:
Srećan bio đački roj!

88. Sveto ime „domovino".

Lagano i veličanstveno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

mf Sve-to i-me „do-mo-vi-no", i-me sla-tko

i ve-li-ko, bla-go mo-je ti je-di-no,

f ra-ja mo-ga raj-ska sli-ko. *mf* Mo-je u-zor

ti lju-ba-vi, mog ži-vo-ta vru-tak *f* pra-vi.

1. Sveto ime „domovino",
Ime slatko i veliko,
Blago moje ti jedino,
Raja moga rajska sliko.
Moje uzor ti ljubavi,
Mog života vrutak pravi.

2. Domovino, majko mila,
Ja u srcu nosim tebe,
Ljubeć te iz sviju sila,
Više nego sama sebe.
Te svak dan, što bolje mogu,
Šaljem za te molbe Bogu.

89. Hajdmo tamo!

(A. Mihanović.)

Umjereno. **Napjev od Ferde Livadića.**

p Mi-o ti je kraj u go-ram ze-le-nim, gdje cva-te
dol, a gro-žđe ru-me-ni; *p* gdje ve-dri zrak uz
vir-je bi-stri-je sja, da ti-hi bor i
tan-ko je-lje gri-ja. **Pripjev:** *p* Ni-je l' ti mi-o? Aj tam, aj
tam dru-zi su nam; o po-bre, haj-dmo tam, o
Otežući.
po-bre haj-dmo tam, o po-bre haj-dmo tam!

1. Mio ti je kraj u goram zelenim,
Gdje cvate dol, a grožđe rumeni;
Gdje vedri zrak uz virje bistrije sja,
Da tihi bor i tanko jelje grija:
Pripjev: Nije l' ti mio? aj tam, aj tam
Druzi su nam; o pobre, hajdmo tam!
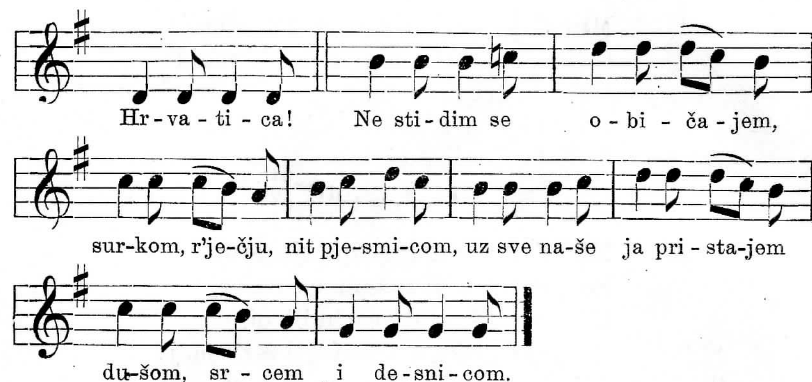
2. Mio ti je dom pri lipi sjenatoj,
Po vrtu sad u ružam veseo roj;
U kući rod, u dvoru mili oj,
Dograje glas: o zdravo, brate moj!
Pripjev: Nije l' ti mio? aj tam, aj tam
Druzi su nam: o pobre, hajdmo tam.

3. Mio ti je brijeg, a uza nj strmi put,
Gdje rže konj, a buči vihar ljut,
Kad žarki grom užeže golem hrast,
Na rijekin zvor pećine groze past.
Pripjev: Nije l' ti mio? aj tam, aj tam
Druzi su nam, o pobre, hajdmo tam!

90. Mlada Hrvatica.

Živahno. **Narodni napjev.**

Ja se smje-lo tim po-no-sim, što sam ro-da
hr-vat-sko-ga; što hr-vat-sko sr-ce no-sim, pu-no du-ha
na-ro-dno-ga. Sva-kom ka-žem, tko me pi-ta o-tvo-re-no
baš u li-ca: „Ja sam ro-da ple-me-ni-ta, ja sam pra-va

1. Ja se smjelo tim ponosim,
Što sam roda hrvatskoga;
Što hrvatsko srce nosim,
Puno duha narodnoga.
Svakom kažem — tko me pita —
Otvoreno baš u lica:
„Ja sam roda plemenita,
Ja sam prava Hrvatica!
Ne stidim se običajem,
Surkom, riječju, nit pjesmicom,
Uz sve naše ja pristajem
Dušom, srcem i desnicom.

2. Za tuđina ništ ne hajem,
Što će meni tuđe stvari?
Zašt' uz tuđe da pristajem,
Kad me boljim Bog nadari?
Rod svoj slavni i dom mili
Štujem, ljubim, preko svega;
Što mi srcu ne omili,
Nek od mene dalje bjega.
Tako rode, tako dome,
Naumih ti danas pjeti:
Vijek ću ostat vjerna svome,
Dok ću živjet i umrijeti".

91. Djetinja radost.

(Pjeva se kao „Mlada Hrvatica".)

1. Mili nam se last i muka,
Mili nam se bijeli svijet,
Kad nas goji mila ruka,
Ko za staklom nježni cvijet.
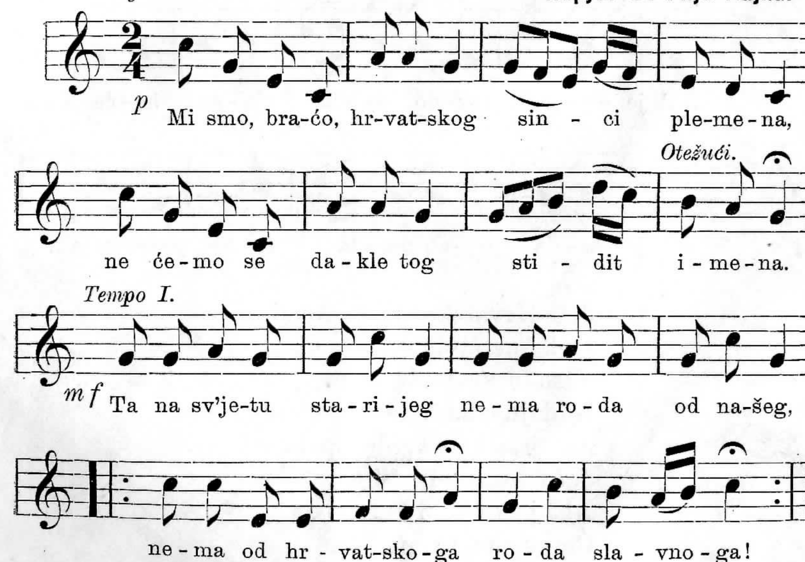
2. Mili nam se knjiga, djelo,
A i glazbe mili glas,
Te s veseljem i na pijelo,
I na dužnost eto nas.

3. Srce igra, raste volja,
Umak nam se vedri mlad;
Nadimlju nas čuvstva bolja,
Popijevajmo uz blag sklad.

92. Mi smo, braćo, hrvatskog.

(Mato Topalović.)

Polagano. **Napjev od Mije Hajka.**

1. Mi smo, braćo, hrvatskog
Sinci plemena,
Ne ćemo se dakle tog
Stidit imena.
Ta na svijetu starijeg
Nema roda od našeg,
Nema od hrvatskoga
Roda slavnoga!
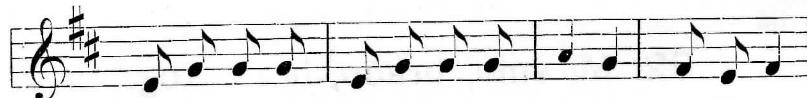
2. Neka radi, što će tko,
Neka govori,
Slavno ime hrvatsko
Nam ne obori;
Sva opakost mora past,
Naše ime vijek će cvast,
Divno ime hrvatsko,
Ime starinsko.

93. Još Hrvatska.
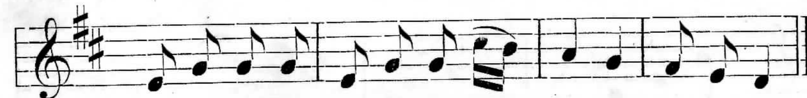
(Ljudevit Gaj.)

Umjereno i svečano. **Narodni napjev.**

1. Još Hrvatska nij' propala,
Dok mi živimo,
Visoko se bude stala,
Kad ju zbudimo.
Ak' je dugo tvrdo spala,
Jača hoće bit,
Ak' je sada u snu mala,
Će se prostranit.
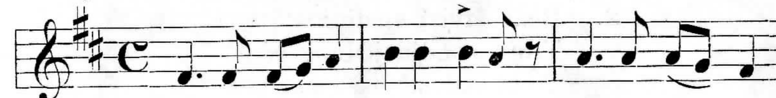
2. Oj Hrvati braćo mila,
Čujte našu riječ,
Razdružit nas ne će sila
Baš nikakva već.
Nas je negda jedna majka
Draga rodila,
Hrvatskim nas, Bog joj plati,
Mlijekom dojila.

3. Jednoć čut će svoje sine
Glasno pjevati,
Složno glase u visine
Tako dizati;
Braćo, danas kolo vodi,
Danak svetkuje,
Hrvatska se preporodi,
Sin se raduje.
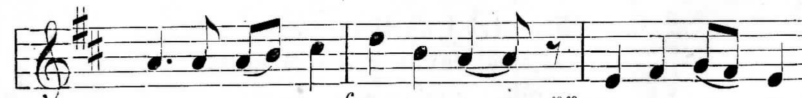
94. Bože živi.
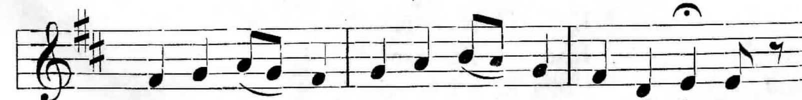
(P. Preradović.)

Umjereno. **Napjev od I. pl. Zajca.**

Bo - že ži - vi, bla - go - slo - vi *ff* sve - tu ze-mlju,

p mi - li dom! *f* Bo - že ži - vi, bla - go - slo - vi

Otežući.

ff sve - tu ze-mlju mi - li *p* dom!

1. Bože živi, blagoslovi
Srdaca nam plamenište,
To hrvatsko rvalište,
Svetu zemlju, mili dom.
Da se mladi, da se novi,
Svakim miljem rodu svom!
Bože živi, blagoslovi
Svetu zemlju, mili dom!

2. Bože živi i sjedini
Troju zemlju jednog roda,
Tuđa radost, naša škoda
Da imala bude kraj.
Kad smo jednog oca sini
I jednu nam majku daj.
Bože živi i sjedini
Jednog roda troji kraj!

3. Bože živi i okrijepi
Rod naš slavni, rod naš mili,
Da odoli svakoj sili,
S kojom mu je biti boj,
Uskori mu danak lijepi,
Kad će biti samo svoj.
Bože živi i okrijepi,
Sav naš narod za svak boj!

4. Bože živi i povrati,
Što je naše, nama skoro,
Ljudska pravda vraća sporo
A duguje dugo već.
Staru bar nam krv naplati,
Dok ne bude nova teć!
Bože živi i povrati
Nama, što je naše već!

95. Živila Hrvatska!

(A. Šenoa.)

Kao koračnica. **Napjev od I. pl. Zajca.**

p Gla - sna, ja - sna od pa - me - ti, *ff* pre - ko do - la,

pre - ko go - ra *p* hr - vat-ska nam pje - sma le - ti

f sve do si-njeg ta - mo mo - ra. *p* Ča - sak me - ka,

čas kô grom, *mf* vječ-na je - ka za naš dom.

f Da - vor oj! bra - te moj! Nek se slo - že

ff gr - la brat-ska: Ži - vi - la Hr - vat - ska! *p* Nek se slo - že

gr - la brat-ska: Ži - vi - la, ži - vi - la, *ff* ži-vi-la Hr-

vat-ska! Ži - vi - la!

1. Glasna, jasna od pameti,
Preko dola, preko gora
Hrvatska nam pjesma leti
Sve do sinjeg tamo mora.
Časak meka, čas kô grom,
Vječna jeka za naš dom.
Davor oj! brate moj!
Nek se slože grla bratska:
Živila Hrvatska!
Nek se slože grla bratska:
Živila, živila, živila Hrvatska!
Živila!

2. Gromorna se orijaše,
Zator slaveć Tatar-kana;
Uz nju vječnom slavom sjaše
Zastava od sto nam bana;
Turad splesa Bakač ban,
Svijet potresa Frankopan
Pojuć oj! brate moj!
Nek' nam bljeska sablja bratska,
Živila, živila, živila Hrvatska!
Živila!

96. Uzdaja.

(Dr. Demeter.)

Napjev od V. Lisinskoga.

Vatreno.

Do-kle jo - šte sr - ce tu - će, du-hom klo-nut

ni - je tre-ba, vi - hri, gro-mi, ne-ka bu-če, bit će o - pet

ve-dra ne-ba: Ne o - ča - ja ju - nak smje-li, sva-nut mo-ra

da - nak b'je - li. Ne o - ča - ja ju-nak smje-li,

sva-nut mo - ra da - nak b'je - li.

1. Dokle jošte srce tuče,
Duhom klonut nije treba,
Vihri, gromi, neka buče,
Bit će opet vedra neba;
Ne očaja junak smjeli,
Svanut mora danak bijeli.

2. Podsječena orlu krila
Narasti će, ne bojte se,
Vrhu nas je viša sila,
Pred kom ljudska moć se trese.
Vječna pravda njoj je ime,
Osjeke je, no i plime.

3. Kad u ropstvu zveknu žice
Izrajelskih od proroka,
Izrajelu zasja lice,
Presta curit suza s oka:
Ne podlegnu onaj jadu,
Koj u Boga stavlja nadu.

4. Nek sa debla lišće pada,
Tek da deblo ne osuši,
Ozelenit svrž će mlada,
Smrti nema vječnoj duši:
Ne ostavi samog sebe,
Pa lje ne će ni Bog tebe.

97. Gdje je stanak moj?

(Češku pjesmu pohrvatio Stj. Mojses.)

Umjereno. **Napjev od Fr. Škroupa.**

p Gdje j' sta-nak moj? Gdje j' sta-nak moj? Sa - va

te - če po rav - ni - nam, Ku - pa šu - mi po pe-

ći - nam, s go - ra zvi - ra gro-zda med, ze-malj-

ski raj na po - gled. A to je ta kra - sna

ze - mlja, Hr - vat - ska je sta-nak moj! Hr-vat-

ska je sta-nak moj!

1. Gdje j' stanak moj?
Sava teče po ravninam,
Kupa šumi po pećinam,
S gora zvira grozda med,
Zemaljski raj na pogled.
A to je ta krasna zemlja,
Hrvatska je stanak moj!

2. Gdje j' stanak moj?
Znaš u miru bogomilom
Duše nježne s tijela silom,
Misô krepka svaki čas,
Dušmaninu na užas.
To j' Hrvata slavno pleme,
Međ' Hrvati stanak moj!

98. Oj Hrvati, oj junaci.

(Banovačka.)

(Ivan vitez Trnski.)

Koračnica. **Napjev od Břize.**

ff Oj Hr - va - ti, oj ju - na - ci, haj - de - mo!

Sa - mo na-pr'jed, u - dri na - ši, to - pe du-šman

nek iz - ba - ci, nek nas pa - kla va - trom pla - ši.

f Nek nas pa - kla va-trom pla - ši. *ff* Što smo, ka - ži-

te, neg' vo - ja - ci! *pp* Mi se smr - ti ne - bo-

ji-mo, mi Hr - va-ti svi ju - na - ci, la - ko smr - ti *mf*

pr - ko - si-mo, ta - ko sv'jet nas po-zna du - go. Konac.

Trio. *ff* Na-pr'jed da-kle, u - dri na-ši: *p* Nek u bu-banj

sla - vu bu - ba, *f* pu-šku hva - taj, sa - blju

pa - ši, *p* pu - ška se - ja, sa - blja lju - ba,

f r - đu sa - mo smrt u - pla - ši, *p* ne Hr-

va- *f* ta, u - dri na - ši!

Koračnica od početka do konca.

Oj Hrvati, oj junaci, hajdemo!
Samo naprijed, udri naši,
Tope dušman nek izbaci,
Nek nas pakla vatrom plaši.
Što smo, kažite, neg' vojaci!
Mi se smrti ne bojimo,
Mi Hrvati svi junaci,
Lako smrti prkosimo,
Tako svijet nas pozna dugo.

Naprijed dakle, udri naši;
Nek u bubanj slavu buba,
Pušku hvataj, sablju paši,
Puška seja, sablja ljuba,
Rđu samo smrt uplaši,
Ne Hrvata, udri naši!

99. Oj ti vilo Velebita.

Kao koračnica. **Narodni napjev.**

mf Oj ti vi - lo, vi-lo Ve-le - bi - ta, ti na - šeg

ro - da di - ko, tvo - ja sla - va je-ste na-ma

sve - ta, te - bi Hr-vat vi - ko. *f* Ti vi - lo

Ve - le - bi - ta, ti na-šeg ro-da di-ko!

sf Ži - vi - la, pre - mi - la, *pp* ži - vi - la, pre - mi - la,

ff ži - vi - la, pre - mi - la, ti vi - lo svih Hr-

va - ta! *ff* Ži - vi - la, pre - mi - la, ti vi-lo

svih Hr - va - ta!

1. Oj ti vilo, vilo Velebita,
Ti našeg roda diko,
Tvoja slava jeste nama sveta,
Tebi Hrvat viko.
Ti vilo Velebita,
Ti našeg roda diko!
Živila premila,
Ti vilo svih Hrvata!

2. Velebite, vilovito stijenje,
Ja ljubim tvoje smilje;
Ljubim tvoga u gorici vuka
Ličkoga hajduka.
Ti vilo Velebita,
Ti našeg roda diko!
Živila premila,
Ti vilo svih Hrvata!

*

100. Pjesma ličkoga junaka.

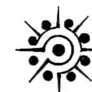
p Ka-no mi go - ra, ka - no Ve-le - bit, go-lem sam t'je-lom,
du-šom sam jak, *mf* nek sam si - ro-mah, ne - ka sam tre-bit,
zdrav-lji-ce buj - no, čist mi je zrak. Ju-nak sam iz
Pripjev:
Li - ke. Na o - ba-li, na vr-bo-vim lan - či - ćim
i - gra - ju se pri-ve - za - ni čam - či - ći, po-vje-ta-rac
od-ni - o mi je - dri - la, *f* se - ki - na se ka-tar-či-ca
pre - lo - mi - la!

1. Kano mi gora, kano Velebit,
Golem sam tijelom, dušom sam jak,
Nek sam siromah, neka sam trebit,
Zdravljice bujno, čist mi je zrak.
Junak sam iz Like.

Pripjev: Na obali, na vrbovim lančićim
Igraju se privezani čamčići,
Povjetarac odnio im jedrila,
Sekina se katarčica prelomila!

2. Gora me hrani, na noge diže,
Blago si pasem, težam si tég;
Bistro daleko oko mi siže,
Glas mi dohvaća deveti brijeg.
Junak sam iz Like!

Pripjev: Ne boj mi se seko moja milena,
Jezera ću prebroditi zelena;
Odvest ću te našoj miloj kućici!
Na jastucim na mekanoj ručici!

VI.

Popijevke općene.

101. Kraljevka.

Veličanstveno. **Napjev od Josipa Haydna.**

Bo-že ži-vi, Bo-že šti-ti kra-lja na-šeg i naš dom! Vječ-nom ti ih sla-vom ki-ti, sna-gom ti ih ja-čaj svom. Ti nam sreć-ne da-ne mno-ži, habs-bur-škoj ih ku-ći daj, s nje-nom sna-gom za-v'jek slo-ži Stje-pa-no-ve kru-ne sjaj.

1. Bože živi, Bože štiti
Kralja našeg i naš dom!
Vječnom ti ih slavom kiti,
Snagom ti ih jačaj svom.
Ti nam srećne dane množi,
Habsburškoj ih kući daj,
S njenom snagom zavijek složi
Stjepanove krune sjaj.

2. Ti u našim stvori grudma
Živi ponos, krotku ćud,
Da smo mili svijem ljudma,
Na poštenju prvi svud.
Ti nas krijepi svojom vjerom,
Ravnaj naše sreće brod,
Da nam pođe pravim smjerom
Sav naš složan mili rod.

3. No kad domu zlo zaprijeti,
„U boj!" zovne kraljev glas,
Tad na ovaj poziv sveti
Lavom budi svaki nas,
Da pred stijegom našim gine
Dušman svaki, Bože daj,
A nad nama snova sine
Blagog mira vedri sjaj!

4. Bože živi, srećom zlati
Kraljevski nam sjajni dom.
Naša ljubav nek ga prati
Dokraj međa žiću tom;
Blago, život kralju svome
Svaki od nas rado daj.
Vječan bud na svijetu tome
Slavne naše krune sjaj!

102. Lijepa naša domovina.

(A. Mihanović.)

Veličanstveno. **Napjev od J. Runjanina.**

f L'je-pa na-ša do-mo-vi-no, *p* oj ju-na-čka ze-mljo mi-la, *f* sta-re sla-ve dje-do-vi-no, *p* da bi va-zda sreć-na bi-la! Mi-la ka-no si nam sla-vna, mi-la si nam ti je-di-na! *f* Mi-la, ku-da si nam ra-vna. Mi-la, ku-da si pla-ni-na!

1. Lijepa naša domovino,
Oj junačka zemljo mila,
Stare slave djedovino,
Da bi vazda srećna bila!

Mila kano si nam slavna,
Mila si nam ti jedina!
Mila, kuda si nam ravna.
Mila, kuda si planina!

2. Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga prsa, blage noći,
Toplo ljeto, toplo djelo,
Bistre vode, bistre oči,
Velje gore, velji ljudi,
Rujna lica, rujna vina,
Silni gromi, silni udi:
To je naša domovina!

3. Žanju srpi, mašu kose,
Djed se žuri snoplje broji;
Škriplju vozi, brašno nose.
Snaša preduć malo doji;
Pase marva, rog se čuje,
Oj, oj zveči, oj u tmine,
K ognju star i mlad šetuje;
Eto naše domovine!

4. Teci Savo, Dravo teci,
Nit' ti, Dunav, silu gubi,
Kud li šumiš, svijetu reci,
Da svoj domak Hrvat ljubi,
Dok mu njive sunce grije,
Dok mu hrašće bura vije,
Dok mu mrtve grobak krije,
Dok mu živo srce bije.

103. Ljubimo te, naša diko.

(Ivan vitez Trnski.)

Umjereno. **Napjev od Josipa Runjanina.**

mf Lju-bi-mo te, na-ša di-ko, jer si gla-var sr-cem blag, jer si s na-šeg ro-da ni-ko, svi-ma mi-o, svi-ma drag.

Pripjev: *f* Za-to na tvoj mi-li glas, e-to svu-da, e-to nas: il u va-tru, il u boj, *ff* dušom t'jelom svak je tvoj!

1. Ljubimo te, naša diko,
Jer si glavar srcem blag,
Jer si s našeg roda niko,
Svima mio, svima drag.

Pripjev: Zato na tvoj mili glas,
Eto svuda, eto nas;
Il u vatru, il u boj,
Dušom tijelom svak je tvoj!

2. Vjeran miloj otadžbini,
Ljubiš rod svoj, ljubiš nas;
Ne daš, da nam otmu ini
Pradjedova pravi glas.

Pripjev: Zato na tvoj i t. d.

3. Ljubav želiš, želiš slogu,
Da ne dijeli zakon nas;
Da po jednom vječnom Bogu,
Za nas svane srećni čas.

Pripjev: Zato na tvoj i t. d.

104. Prije obučavanja.

Lagano. **Napjev od I. pl. Zajca.**

p Te-be o Bo-že, mo-li-mo, skru-še-no mi te
pro-si-mo, go-spo-di-ne, Du-še sve-ti, za ma-le-ne za-u-
ze-ti! Što nam treba, dobro znaš, tvih da-ro-va da nam

daš, da či-ni-mo, što ti že-liš, da či-ni-mo, što ti
ve-liš! Da či-ni-mo, što ti *ff* ve - liš!

Tebe o Bože, molimo,
Skrušeno mi te prosimo,
Gospodine, Duše sveti,
Za malene zauzeti!
Što nam treba, dobro znaš,
Tvih darova da nam daš,
Da činimo, što ti želiš,
Da činimo, što ti veliš!

105. Poslije obučavanja.

Nešto brže. **Napjev od Vilka Novaka.**

f Ra-duj-mo se, dje-či-ce, i sklo-pi-mo ru-či-ce.
Hva-lu Bo-gu daj-mo, slož-no za-pje - vaj-mo,
da mo-že-mo u mla-do-sti u-či-ti se kre-po-sti.
Da mo-že-mo u mla-do-sti u-či-ti se kre-po-sti.

1. Radujmo se dječice,
I sklopimo ručice.
Hvalu Bogu dajmo,
Složno zapjevajmo,
Da možemo u mladosti
Učiti se kreposti.

2. Kako cvijeće sunašce,
Tako nauk srdašce
Naše okrepljuje,
Da si zamiluje
Što je pravo, što će Bog,
U kom imam oca svog.

106. Poslije obučavanja.

Lagano. **Napjev od Josipa Kirina.**

Bo - že mi - li, e - vo sa - da za - vr - ši-smo na-uk naš, za-to bra - ćo, slo - žno u *f* glas: *p* Sla-va te-bi, O-če naš! *ff* Sla - va te-bi O-če *f* naš! *pp* O - če naš!

Bože mili, evo sada
Završismo nauk naš,
Zato braćo, složno u glas:
Slava tebi, Oče naš!

Gdje je koja popijevka?

III. Popijevke za III. razred.

IV. Popijevke za IV. razred.

V. Popijevke za V. razred.

VI. Popijevke općene.

